

Всесвітня поштова конвенція (неофіційний переклад)

Зміст

Перша частина

Загальні правила, що застосовуються до міжнародної поштової служби

Стаття

1. Визначення
2. Призначення суб'єкта або суб'єктів, відповідальних за виконання зобов'язань, що впливають із приєднання до Конвенції
3. Універсальна поштова послуга
4. Свобода транзиту
5. Належність поштових відправлень. Відкликання відправлень з пошти. Зміна або виправлення адреси та/або найменування юридичної особи, та/або прізвища, імені, по батькові (за наявності) адресата. Переадресування. Повернення відправнику відправлень, що не піддаються доставці
6. Поштові марки
7. Сталий розвиток
8. Поштова безпека
9. Правопорушення
10. Обробка персональних даних
11. Обмін закритими депешами з військовими частинами
12. Подання відправлень письмової кореспонденції за кордоном
13. Використання бланків ВПС

Друга частина

Нормативи та контрольні цифри в галузі якості служби

14. Нормативи та контрольні цифри в галузі якості служби

Третя частина

Тарифи, додаткові тарифи та звільнення від оплати поштових тарифів

15. Тарифи
16. Звільнення від оплати поштових тарифів

Четверта частина

Основні та додаткові послуги

17. Основні послуги
18. Додаткові послуги

П'ята частина

Заборони та митні питання

- 19. Недопустимі відправлення. Заборони
- 20. Митний контроль. Мита та інші збори

Шоста частина

Відповідальність

- 21. Рекламації
- 22. Відповідальність призначених операторів. Відшкодування
- 23. Звільнення країн-членів і призначених операторів від відповідальності
- 24. Відповідальність відправника
- 25. Виплата відшкодування
- 26. Можливе стягнення відшкодування з відправника або адресата

Сьома частина

Оплата

A. Транзитні витрати

- 27. Транзитні витрати

B. Кінцеві витрати

- 28. Кінцеві витрати. Загальні положення
- 29. Кінцеві витрати. Тарифи, що самостійно встановлюються, для неформатних відправлень письмової кореспонденції (E) і дрібних пакетів (E)
- 30. Кінцеві витрати. Положення, що застосовуються до поштових потоків між призначеними операторами країн кінцевої системи
- 31. Кінцеві витрати. Положення, що застосовуються до поштових потоків, що надсилаються, отримуються та обмінюються між призначеними операторами країн перехідної системи
- 32. Фонд поліпшення якості служби

C. Тарифи за поштові посилки

- 33. Сухопутні та морські частки тарифу за поштові посилки

D. Витрати на авіап перевезення

- 34. Основні тарифи і положення, що належать до витрат на авіап перевезення

E. Оплата рахунків

- 35. Спеціальні положення, що стосуються оплати рахунків і здійснення платежів за міжнародний поштовий обмін

F. Встановлення витрат і тарифів

- 36. Право Ради поштової експлуатації встановлювати суму витрат і частки тарифу

Восьма частина

Факультативні послуги

- 37. EMS і комплексна логістика
- 38. Електронні поштові послуги

Дев'ята частина

Прикінцеві положення

- 39. Умови затвердження пропозицій щодо Конвенції та Регламенту
- 40. Застереження, представлені під час Конгресу
- 41. Набрання чинності та строк дії Конвенції

Всесвітня поштова конвенція

Повноважні представники урядів країн-членів Союзу, які підписалися нижче, на підставі статті **21.3** Статуту Всесвітнього поштового союзу, ухваленого у Відні 10 липня 1964 р., за спільною згодою та за умови дотримання статті **24.3 і 5** цього Статуту виробили в цій Конвенції правила, що застосовуються до міжнародної поштової служби.

Перша частина

Загальні правила, що застосовуються до міжнародної поштової служби

Стаття перша

Визначення

1. Терміни, що використовуються у Всесвітній поштовій конвенції, перелічені нижче, повинні мати такі значення:
 - 1.1 відправлення письмової кореспонденції: відправлення, зазначене у Всесвітній поштовій конвенції та Регламенті й таке, що перевозиться згідно з їхніми умовами;
 - 1.2 відправлення посилкової пошти: відправлення, зазначене у Всесвітній поштовій конвенції та Регламенті й таке, що перевозиться згідно з їхніми умовами;
 - 1.3 відправлення EMS: відправлення, зазначене у Всесвітній поштовій конвенції та Регламенті та відповідних документах EMS та таке, що перевозиться згідно з їхніми умовами;
 - 1.4 документи: відправлення письмової кореспонденції, посилкової пошти або EMS, що складається з будь-якої частини рукописної, накресленої, друкованої або цифрової інформації, за винятком предметів торгівлі, фізичні характеристики якого перебувають у межах, зазначених у Регламенті;
 - 1.5 товари: відправлення письмової кореспонденції, посилкової пошти або EMS, що складається з будь-якого матеріального і переміщуваного предмета, який не є грошима, включаючи предмети торгівлі, що не підпадає під визначення «документа», як передбачено в статті 1.4 вище, та фізичні характеристики якого перебувають у межах, зазначених у Регламенті;
 - 1.6 закрита депеша: ємність (ємності), що має (мають) ярлик(-и), опломбована(-и) або опечатана(-и), яка (які) містить(-ять) поштові відправлення;
 - 1.7 помилково надіслані депеші: ємності, отримані не в тій установі обміну, що зазначена на ярлику (ємності);
 - 1.8 персональні дані: інформація, необхідна для встановлення особи клієнта поштової служби;
 - 1.9 заслані відправлення: відправлення, отримані установою обміну, але призначенням до установи обміну в іншій країні-члені;
 - 1.10 транзитні витрати: компенсація за послуги, що надаються перевізником транзитної країни (призначений оператор, інша служба – кожний(-а) окремо або разом) і пов'язані із сухопутним, морським та/або повітряним транзитом відправлень письмової кореспонденції;
 - 1.11 кінцеві витрати: оплата, яку призначений оператор країни-відправника має здійснити призначеному оператору країни призначення для відшкодування витрат, пов'язаних з обробкою отриманих у країні призначення відправлень письмової кореспонденції;
 - 1.12 призначений оператор: будь-яка державна або недержавна організація, що офіційно призначається країною-членом для забезпечення експлуатації поштових служб і виконання пов'язаних з ними зобов'язань, що впливають з Актів Союзу, на своїй території;
 - 1.13 дрібний пакет: відправлення, що перевозиться на умовах Конвенції та Регламенту;

- 1.14 вхідна сухопутна частка тарифу: оплата, яку призначений оператор країни-відправника має виплатити призначеному оператору країни призначення для відшкодування витрат, пов'язаних з обробкою посилок у країні призначення;
- 1.15 транзитна сухопутна частка тарифу: компенсація за послуги, надані перевізником транзитної країни (призначений оператор, інша служба – кожний(-а) окремо або разом) і пов'язані із сухопутним та/або повітряним транзитом посилок через її територію;
- 1.16 морська частка тарифу: оплата, що належить за послуги, надані перевізником (призначений оператор, інша служба – кожний(-а) окремо або разом), який бере участь у перевезенні посилок морським шляхом;
- 1.17 рекламація: претензія або запит, що стосуються користування поштовою послугою, які подаються відповідно до умов, викладених у Конвенції та Регламенті;
- 1.18 універсальна поштова послуга: забезпечення на постійній основі якісних основних поштових послуг у всіх пунктах на території країни для всіх клієнтів за доступними цінами;
- 1.19 відкритий транзит: пересилання проміжною країною транзитом відправлень, кількість або вага яких не виправдовують складання закритих депеш для країни призначення.

Стаття 2

Призначення суб'єкта або суб'єктів, відповідальних за виконання зобов'язань, що впливають із приєднання до Конвенції

- 1. Країни-члени мають повідомити в Міжнародне бюро протягом шести місяців, що настають за завершенням Конгресу, найменування та адресу державного органу, що займається контролем поштових питань. Країни-члени мають також повідомити в Міжнародне бюро протягом шести місяців, наступних за завершенням Конгресу, найменування та адресу оператора або операторів, офіційно призначуваних для експлуатації поштової служби та виконання зобов'язань, що впливають із застосування Актів Союзу, на своїй території. У період між Конгресами країни-члени мають повідомляти в Міжнародне бюро про будь-які зміни, що стосуються державних органів, у максимально короткий термін. Будь-які зміни, що стосуються операторів, яких офіційно призначають, також мають надсилати до Міжнародного бюро в найкоротший термін і бажано щонайменше за три місяці до набрання змінною чинності.
- 2. Якщо країна-член офіційно призначає нового оператора, то вона має вказати обсяг поштових послуг, який останній буде надавати в межах Актів Союзу, а також охоплювану оператором зону на його території.

Стаття 3

Універсальна поштова послуга

- 1. З метою зміцнення поняття єдності поштової території Союзу країни-члени приділяють велику увагу тому, щоб усі користувачі/клієнти мали право на доступ до універсальної поштової послуги, яка відповідала б пропозиції основних поштових послуг, що постійно надаються на всій їхній території, за прийнятними цінами.
- 2. Для цього країни-члени в межах свого національного поштового законодавства або іншими звичайними засобами визначають обсяг відповідних поштових послуг, а також вимоги щодо якості та прийнятних цін з урахуванням і потреб населення, і своїх національних умов.
- 3. Країни-члени приділяють особливу увагу тому, щоб надання поштових послуг і стандартів якості дотримувалися операторами, на яких покладено надання універсальної поштової послуги.
- 4. Країни-члени мають забезпечувати надійну основу для надання універсальної поштової послуги, гарантуючи таким чином її сталий розвиток.

Стаття 4 Свобода транзиту

1. Принцип свободи транзиту викладено у статті першій Статуту. За цим принципом кожна країна-член зобов'язана забезпечити, щоб її призначені оператори надсилали завжди найбільш швидкими шляхами і з використанням найнадійніших засобів, які вони застосовують для своїх власних відправлень, закриті депеші та відправлення письмової кореспонденції, що направляються відкритим транзитом, які їм передаються іншим призначеним оператором. Цей принцип також поширюється на заслані відправлення і помилково спрямовані депеші.
2. Країни-члени, які не беруть участі в обміні поштовими відправленнями, що містять інфекційні або радіоактивні речовини, мають право не допускати ці відправлення до відкритого транзиту через свою територію. Те саме застосовується і до друкованих видань, періодики та журналів, дрібних пакетів і мішків М, вкладення яких не відповідає законним положенням, що регламентують умови їхнього видання або обігу в країні, що перетинається.
3. Свобода транзиту посилок гарантується на всій території Союзу.
4. Якщо будь-яка країна-член не дотримується положень, що стосуються свободи транзиту, решта країн-членів мають право у відносинах з цією країною-членом припинити надання поштових послуг.

Стаття 5

Належність поштових відправлень. Відкликання відправлень з пошти. Зміна або виправлення адреси та/або найменування юридичної особи, та/або прізвища, імені, по батькові (за наявності) адресата. Переадресування. Повернення відправнику відправлень, що не піддаються доставці

1. Будь-яке поштове відправлення належить відправнику доти, доки воно не видано адресату, якщо тільки воно не було затримано згідно з національним законодавством країни подання або призначення і в разі застосування статті 19.2.1.1 або 19.3 згідно з національним законодавством транзитної країни.
2. Відправник поштового відправлення може відкликати його з пошти, змінити або виправити адресу та/або найменування юридичної особи, та/або прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) адресата. Тарифи та інші умови встановлені в Регламенті.
3. Країни-члени забезпечують, щоб їхні призначені оператори переадресовували поштові відправлення в разі зміни адреси одержувача, а також здійснювали повернення відправнику відправлень, що не піддаються доставці. Тарифи та умови викладено в Регламенті.

Стаття 6

Поштові марки

1. Термін «поштова марка» захищений чинною Конвенцією і має використовуватися виключно щодо марок, які відповідають умовам цієї статті та Регламенту.
2. Поштові марки:
 - 2.1 друкуються і випускаються в обіг виключно органом, що належить до країни-члена або території, відповідно до Актів Союзу;
 - 2.2 є проявом суверенітету і є доказом здійснення передоплати поштового збору в розмірі, що відповідає їх дійсній вартості, коли вони наклеєні на поштове відправлення згідно з Актами Союзу;
 - 2.3 мають перебувати в обігу для передоплати поштових зборів або філателії в країні-члені, що випускає, або на території відповідно до її національного законодавства;
 - 2.4 мають бути доступні всім жителям країни-члена або території, що випускає.
3. На поштовій марці вказуються:

- 3.1 латинськими літерами назву країни-члена або території¹, що випускає, або на прохання емітента, направлене до Міжнародного бюро ВПС, згідно з визначеними в Регламенті Конвенції умовами, скорочену назву або ініціали, які є офіційним позначенням країни-члена або території, що випускає;
- 3.2 номінальна вартість, виражена:
 - 3.2.1 в принципі, в офіційній валюті країни-члена, що випускає, або території, або як буква чи символ;
 - 3.2.2 інші особливі ідентифікуючі знаки.
4. Емблеми держави, офіційні службові написи та логотипи урядових організацій, що відтворюються на поштових марках, захищені в межах положень Паризької конвенції з охорони промислової власності.
5. Теми та сюжети поштових марок:
 - 5.1 повинні відповідати духу Преамбули до Статуту Союзу та рішенням, прийнятим органами Союзу;
 - 5.2 повинні мати тісний зв'язок з культурною своєрідністю країни-члена або території чи сприяти поширенню культури або підтриманню миру;
 - 5.3 у разі випуску пам'ятних марок на честь видатних особистостей або будь-яких подій, які не відносяться до історії країни-члена або території, вони повинні бути тісно пов'язані з цією країною-членом або територією;
 - 5.4 не повинні носити політичний характер або бути образливими для будь-яких особистостей або країни;
 - 5.5 повинні мати важливе значення для країни-члена або території.
6. Відмітки поштової оплати, відбитки франкувальних машин і відбитки, одержувані іншими способами друкування або штемпелювання, що відповідають Актам Союзу, можуть проставлятися тільки з дозволу країни-члена або території.
7. Перед випуском поштових марок, виготовлених за новими технологіями або з нових матеріалів, країни-члени повідомляють у Міжнародне бюро необхідну інформацію про їхню сумісність із функціонуванням машин, призначених для обробки пошти. Міжнародне бюро інформує про це інші країни-члени та їхніх призначених операторів.

Стаття 7

Сталий розвиток

Країни-члени та/або їхні призначені оператори мають ухвалювати та впроваджувати на всіх рівнях експлуатації пошти ефективну стратегію в галузі сталого розвитку, приділяючи велику увагу природоохоронній, соціальній та економічній діяльності, та сприяти приверненню уваги до питань, пов'язаних зі сталим розвитком.

Стаття 8

Поштова безпека

1. Країнам-членам та їхнім призначеним операторам належить дотримуватися вимог з безпеки, визначених у стандартах безпеки Всесвітнього поштового союзу, а також ухвалювати й здійснювати стратегію дій у сфері безпеки на всіх рівнях поштової експлуатації, щоб зберігати й підвищувати довіру широких верств населення до поштових послуг, які надаються призначеними операторами, в інтересах усіх працівників цієї сфери. У цю стратегію включаються цілі, що визначаються в Регламенті, а також принцип відповідності вимогам законодавства щодо передачі попередніх електронних даних про поштові відправлення, визначених у положеннях про виконання, що затверджуються Радою поштової експлуатації та Адміністративною радою (включно з видом поштових відправлень і критеріями їхньої ідентифікації) відповідно до технічних стандартів ВПС з обміну повідомленнями. Така Стратегія

¹ Виняток робиться для Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії як країни, де було винайдено поштову марку.

включає також обмін інформацією, що стосується забезпечення надійності та безпеки перевезення і транзиту депеш між країнами-членами та їхніми призначеними операторами.

2. Усі заходи безпеки, що вживаються в ланцюзі міжнародного поштового перевезення, мають відповідати небезпекам і загрозам, на які вони спрямовані, й враховувати специфіку поштової мережі; їхнє застосування не має перешкоджати міжнародному поштовому обміну або торгівлі. Заходи безпеки, що можуть вплинути на поштову експлуатацію у світовому масштабі, мають бути збалансованими, а їхнє застосування має узгоджуватися на міжнародному рівні за участю всіх зацікавлених сторін.

Стаття 9

Правопорушення

1. Поштові відправлення

1.1 Країни-члени зобов'язуються вживати всіх необхідних заходів для запобігання нижченаведеним діям, а також для переслідування і покарання винних:

1.1.1 включення в поштові відправлення наркотиків, психотропних або небезпечних вантажів, недвозначно не дозволених Конвенцією і Регламентом;

1.1.2 включення в поштові відправлення предметів, що мають відношення до педофілії або дитячої порнографії.

2. Поштова оплата загалом і засоби поштової оплати, зокрема

2.1 Країни-члени зобов'язуються вживати всіх необхідних заходів для запобігання, придушення і покарання правопорушень у сфері засобів поштової оплати, що передбачені в цій Конвенції, а саме:

2.1.1 поштові марки, що перебувають в обігу або вилучені з обігу;

2.1.2 знаки поштової оплати;

2.1.3 відбитки франкувальних машин або друкарських верстатів;

2.1.4 міжнародні відповідні купони.

2.2 У цій Конвенції під правопорушенням у сфері способів оплати мається на увазі одна з нижченаведених дій, вчинена будь-якими особами з наміром незаконного збагачення виконавця або третьої особи. Мають каратися:

2.2.1 фальсифікація, імітація або підробка засобів поштової оплати або ж будь-які інші незаконні чи злочинні дії, пов'язані з їх недозволенним виготовленням;

2.2.2 виготовлення, використання, випуск в обіг, комерціалізація, доставка, розповсюдження, транспортування, представлення або експонування (також у вигляді каталогів або з рекламною метою) фальсифікованих, імітованих або підроблених засобів поштової оплати;

2.2.3 використання або випуск в обіг для пошти вже використаних засобів оплати;

2.2.4 спроби вчинення одного з вищезазначених правопорушень.

3. Принцип взаємності

3.1 Що стосується санкцій, то не слід проводити жодних відмінностей між діями, передбаченими в п. 2, незалежно від того, чи йдеться про національні або іноземні засоби оплати; на це положення не мають поширюватися жодні умови взаємності на законних підставах або на договірній основі.

Стаття 10

Обробка персональних даних

1. Персональні дані клієнтів можуть використовуватися відповідно до застосовуваного національного законодавства тільки з тією метою, для якої вони були отримані.

2. Персональні дані клієнтів повідомляються тільки тим третім сторонам, яким відповідно до застосовуваного національного законодавства дозволено отримати доступ до цих даних.

3. Країни-члени та їхні призначені оператори мають забезпечувати конфіденційність і захист персональних даних клієнтів, дотримуючись свого національного законодавства.
4. Призначені оператори інформують своїх клієнтів про використання їхніх персональних даних і про кінцеву мету їхнього використання.
5. Без шкоди для вищевикладеного призначені оператори мають право передавати персональні дані електронними засобами призначеним операторам країн призначення або транзиту, яким такі дані потрібні для виконання послуги.

Стаття 11

Обмін закритими депешами з військовими частинами

1. Обмін закритими депешами з письмовою кореспонденцією може здійснюватися за допомогою сухопутних, морських або повітряних служб інших країн:
 - 1.1 між поштовими установами однієї з країн-членів і командувачами військовими підрозділами, що перебувають у розпорядженні Організації Об'єднаних Націй;
 - 1.2 між командувачами цими військовими підрозділами;
 - 1.3 між поштовими установами однієї з країн-членів і командувачами морських, повітряних або військових підрозділів, військових суден або літаків тієї самої країни, що перебувають за кордоном;
 - 1.4 між командувачами морських, повітряних або військових підрозділів, військових суден або літаків однієї і тієї ж країни.
2. Відправлення письмової кореспонденції, включені в депеші, про які йдеться в п. 1, мають бути адресовані тільки службовцям військових підрозділів або штабів, а також екіпажам військових кораблів або літаків, які отримують або відправляють депеші, або надходять тільки від них. Тарифи та умови відправлення, що застосовуються до цих відправлень, визначаються згідно з його правилами призначеним оператором країни-члена, що надала в розпорядження військовий підрозділ або якій належать морські судна чи літаки.
3. За відсутності особливої домовленості призначений оператор країни-члена, що надала в розпорядження військовий підрозділ або якій належать військові судна чи літаки, зобов'язаний оплатити відповідним призначеним операторам витрати з транзиту депеш, кінцеві витрати і витрати на повітряне перевезення.

Стаття 12

Подання відправлень письмової кореспонденції за кордоном

1. Жоден призначений оператор не зобов'язаний ні пересилати, ні доставляти адресатам відправлення письмової кореспонденції, відправники яких, проживаючи на території країни-члена, здають або доручають здавання відправлень в іншій країні з метою скористатися застосованими в ній більш сприятливими тарифними умовами.
2. Положення п. 1 застосовуються без розрізнення або до відправлень письмової кореспонденції, закладених у країні проживання відправника і перевезених потім через кордон, або до відправлень письмової кореспонденції, закладених в іншій країні.
3. Призначений оператор країни призначення має право вимагати з призначеного оператора країни подання оплати внутрішніх тарифів. Якщо призначений оператор країни подання не згоден оплачувати ці тарифи у строк, встановлений призначеним оператором країни призначення, цей призначений оператор може або повернути ці відправлення призначеному оператору країни подання, маючи право на відшкодування витрат за повернення, або обробляти їх згідно зі своїм національним законодавством.
4. Жоден призначений оператор не зобов'язаний ні надсилати, ні доставляти одержувачам відправлення письмової кореспонденції, які відправники подали самі або через будь-кого у великій кількості не в тій країні, де вони проживають, якщо сума кінцевих витрат, які необхідно стягувати,

виявляється не такою високою, як сума, що стягувалась би, якби відправлення були подані в країні проживання відправників. Призначені оператори країни призначення мають право вимагати з призначеного оператора країни подання відшкодування понесених ними витрат, що не може перевищувати найбільшу суму двох наступних формул: або 80% внутрішнього тарифу, застосовуваного до еквівалентних відправлень, або тарифи, що застосовуються відповідно до статей **29, 30.5–11, 30.12** и **13** або **31.17**, залежно від випадку. Якщо призначений оператор країни подання відмовляється сплачувати необхідну суму у строк, встановлений призначеним оператором країни призначення, то останній може або повернути відправлення призначеному операторові країни подання, маючи право на відшкодування витрат за повернення, або опрацювати їх згідно зі своїм національним законодавством.

Стаття 13

Використання бланків ВПС

1. Якщо інше не передбачено Актами Союзу, тільки призначені оператори країн-членів Союзу використовують бланки і документацію ВПС для організації поштового обслуговування та обміну поштовими відправленнями відповідно до Актів Союзу.
2. Призначені оператори можуть використовувати бланки та документацію ВПС для здійснення діяльності місць обміну за кордоном (МОЗК), а також центрів обробки міжнародної пошти (ЦОМП), що створюються призначеними операторами за межами їхньої відповідної національної території, як далі визначається в п. 6, з метою полегшення організації зазначеного вище поштового обслуговування та обміну поштовими відправленнями.
3. Реалізація можливості, передбачуваної в пункті 2, регулюється національним законодавством або політикою країни або території-члена, в якій створюються ЦОМП або МОЗК. У цьому відношенні та без обмеження сили зобов'язань за призначенням, що містяться в статті 2, призначені оператори мають гарантувати безперервне виконання своїх зобов'язань у межах Конвенції та повністю відповідати за всі свої відносини з іншими призначеними операторами і з Міжнародним бюро.
4. Вимога, що визначається в пункті 3, однаковою мірою відноситься до країни-члена призначення щодо приймання поштових відправлень з таких МОЗК і ЦОМП.
5. Країни-члени інформують Міжнародне бюро про свою політику щодо поштових відправлень, переданих МОЗК або ЦОМП та/або одержуваних від них. Така інформація розміщується на вебсайті Союзу.
6. Суворо для цілей цієї статті МОЗК визначаються як місця або об'єкти, що створюються з комерційною метою та експлуатуються призначеними операторами або під відповідальністю призначених операторів на території іншої країни або території-члена, а не на своїй території, з метою здійснення діяльності на ринках за межами своєї відповідної національної території. ЦОМП визначаються як центри обробки міжнародної пошти, призначені для обробки міжнародної пошти, обмін якою здійснюється з метою формування або отримання поштових депеш, або виступають як транзитні центри для обміну міжнародною поштою, який здійснюється між іншими призначеними операторами.
7. Ніщо в цій статті не має на увазі, що МОЗК і ЦОМП (включно з призначеними операторами, відповідальними за їхнє створення та експлуатацію за межами їхньої відповідної національної території), перебувають у такому самому становищі, як і призначені оператори країни, яка їх приймає, відповідно до Актів Союзу, і не встановлює жодних правових зобов'язань для інших країн-членів визнавати такі МОЗК і ЦОМП як призначених операторів на території, де вони створені та експлуатуються.

Друга частина

Нормативи та контрольні цифри в галузі якості служби

Стаття 14

Нормативи та контрольні цифри в галузі якості служби

1. Країни-члени або їхні призначені оператори мають встановлювати, публікувати і **оновлювати** свої нормативи і контрольні цифри в галузі доставки вхідних відправлень письмової кореспонденції та **поштових посилок у відповідному керівництві, як зазначено в Регламенті**.
2. Ці нормативи і контрольні цифри, збільшені на час, необхідний зазвичай для митного контролю, не мають бути менш сприятливими, ніж ті, що застосовуються щодо подібних відправлень їхньої внутрішньої служби.
3. Країни-члени подання або їхні призначені оператори мають також встановлювати й опублікувати нормативи пересилання з кінця в кінець для пріоритетних відправлень і авіавідправлень письмової кореспонденції, а також для пріоритетних поштових посилок і авіапосилок та посилок економ-класу/наземних.
4. Країни-члени або їхні призначені оператори проводять оцінку застосування нормативів у сфері якості служби.

Третя частина

Тарифи, додаткові тарифи та звільнення від оплати поштових тарифів

Стаття 15

Тарифи

1. Тарифи, що відносяться до різних поштових послуг, які визначаються в Конвенції, встановлюються країнами-членами або їхніми призначеними операторами відповідно до національного законодавства і принципів, викладених у Конвенції та її Регламенті. У принципі вони мають бути пов'язані з витратами, що належать до надання цих послуг.
2. Країна-член подання або її призначений оператор встановлює відповідно до національного законодавства тарифи оплати за пересилання відправлень письмової кореспонденції та поштових посилок. Тарифи оплати включають вартість вручення відправлень адресатам удома, якщо тільки в країнах призначення організовано службу доставки відправлень, про які йдеться.
3. Застосовувані тарифи, включно з тарифами, наведеними як орієнтовні в Актах, мають принаймні дорівнювати тарифам, застосовуваним до відправлень внутрішнього режиму, які мають такі самі характеристики (категорія, кількість, термін обробки тощо).
4. Країнам-членам або їхнім призначеним операторам відповідно до національного законодавства дозволяється перевищувати всі орієнтовні тарифи, наведені в Актах.
5. У разі перевищення мінімальної межі тарифів, встановленої в пункті 3, країни-члени або їхні призначені оператори мають право надавати знижені тарифи, що ґрунтуються на їхньому національному законодавстві, для відправлень письмової кореспонденції та поштових посилок, поданих на території країни-члена. Вони, зокрема, мають право надавати пільгові тарифи своїй клієнтурі, що має великий поштовий обмін.
6. Заборонено стягувати з клієнтів усілякі поштові тарифи, крім тих, що передбачені в Актах.
7. За винятком випадків, передбачених в Актах, кожен призначений оператор залишає на свою користь стягнуті ним тарифи.

Стаття 16

Звільнення від оплати поштових тарифів

1. Принцип

- 1.1 Конкретні випадки безкоштовного пересилання, як звільнення від поштової оплати, передбачені Конвенцією. Проте Регламент може визначати положення, що передбачають звільнення від поштової оплати, від оплати транзитних витрат, кінцевих витрат і вхідних часток тарифу за відправлення письмової кореспонденції та поштові посилки, які надсилаються країнами-членами, призначеними операторами і регіональними союзами і які відносяться до поштових служб. Крім того, відправлення письмової кореспонденції та поштові посилки, якими обмінюються між собою Міжнародне бюро ВПС, регіональні союзи, країни-члени та призначені оператори, звільняються від сплати всіх поштових зборів. Однак країна-член подання або її призначений оператор має право стягувати додаткові авіатарифи за ці відправлення.
2. Військовополонені та інтерновані цивільні особи
 - 2.1 Звільняються від усіх поштових тарифів, за винятком додаткових авіатарифів, відправлення письмової кореспонденції, поштові посилки і відправлення, які відносяться до поштових платіжних послуг, що адресуються військовополоненим або відправляються ними безпосередньо або за посередництва установ, передбачених у Регламентах Конвенції та Угоди про поштові платіжні послуги. Особи, які належать до сторони, що воює, прийняті й інтерновані в нейтральній країні, прирівнюються до військовополонених у прямому розумінні цього слова щодо застосування попередніх положень.
 - 2.2. Положення, передбачені в пункті 2.1, застосовуються також до відправлень письмової кореспонденції, поштових посилок і відправлень, що належать до поштових платіжних послуг, які пересилаються з інших країн, адресованих цивільним інтернованим особам, передбаченим Женевською Конвенцією від 12 серпня 1949 року про захист цивільного населення під час війни, або які надсилаються ними або безпосередньо, або через установи, передбачені в Регламентах Конвенції та Угоди про поштові платіжні послуги.
 - 2.3. Установи, зазначені в Регламентах Конвенції та Угоди про поштові платіжні послуги, також користуються правом безоплатного пересилання відправлень письмової кореспонденції, поштових посилок і відправлень, що відносяться до поштових платіжних послуг, особам, зазначеним у пунктах 2.1 і 2.2, які вони надсилають або одержують безпосередньо або як посередники.
 - 2.4 До безкоштовного поштового пересилання допускаються посилки вагою до 5 кг. Гранична вага збільшується до 10 кг для відправлень, вкладення яких неподільне, і для тих, що адресовані в один табір або його довіреним особам для розподілу між полоненими.
 - 2.5 Під час розрахунків між призначеними операторами за службові посилки і посилки військовополонених і цивільних інтернованих осіб не стягуються жодні частки тарифу, за винятком витрат на повітряне перевезення авіапосилок.
3. Відправлення для сліпих
 - 3.1 Будь-яке відправлення для сліпих, що спрямовується ним організацією сліпих, сліпою людиною або для сліпої людини чи будь-якої організації сліпих, звільняється від усіх поштових зборів, за винятком авіатарифів, тією мірою, якою ці відправлення можуть прийматися як такі у внутрішній службі призначеного оператора, що відправляє.
 - 3.2 У цій статті:
 - 3.2.1 термін «сліпа людина» означає будь-яку особу, яка офіційно визнана сліпою або слабозорою у своїй країні або відповідає визначенню сліпої або слабозорої людини, що використовується Всесвітньою організацією охорони здоров'я;
 - 3.2.2 термін «організація сліпих людей» означає установу або асоціацію, що обслуговують або офіційно представляють сліпих людей;
 - 3.2.3 відправлення для сліпих, містять кореспонденцію, літературу незалежно від її формату (включно зі звукозаписами) і будь-яке обладнання або матеріали, вироблені або адаптовані з метою надання допомоги сліпим людям у подоланні проблем, пов'язаних з їхньою сліпотю, відповідно до Регламенту.

Четверта частина

Основні та додаткові послуги

Стаття 17

Основні послуги

1. Країни-члени мають стежити за тим, щоб їхні призначені оператори забезпечували приймання, обробку, перевезення та доставку відправлень письмової кореспонденції.
2. Відправленнями письмової кореспонденції, що містять тільки документи, є:
 - 2.1 пріоритетні та непріоритетні відправлення вагою до 2 кг;
 - 2.2 листи, поштові картки та друковані видання вагою до 2 кг;
 - 2.3 відправлення для сліпих вагою до 7 кг;
 - 2.4 спеціальні мішки, що містять газети, періодичні видання, книжки та подібну друковану продукцію на адресу одного й того самого одержувача за тією самою адресою, так звані «мішки М», вагою до 30 кг.
3. Відправленнями письмової кореспонденції, що містять товари, є:
 - 3.1 пріоритетні та непріоритетні дрібні пакети вагою до 2 кілограмів.
 - 3.2 відправлення для сліпих вагою до 7 кг, як визначається в Регламенті.
 - 3.3 спеціальні мішки, що містять газети, періодичні видання, книжки та аналогічну друковану документацію для одного й того самого одержувача за тією самою адресою, звані «мішки М», вагою до 30 кг, відповідно до Регламенту.
4. Відправлення письмової кореспонденції класифікуються одночасно на підставі швидкості їхньої обробки і на підставі їхніх вкладень відповідно до Регламенту.
5. У межах систем класифікації, про які йдеться в пункті 4, відправлення письмової кореспонденції можуть класифікуватися також залежно від їхнього формату на листи малого формату (P), листи великого формату (G), неформатні листи (E) або дрібні пакети (E). Граничні значення ваги та розмірів точно визначаються в Регламенті.
6. Границі ваги, що перевищують межі, зазначені в пп. 2 і 3, застосовуються факультативно для певних категорій відправлень письмової кореспонденції відповідно до умов, передбачених у Регламенті.
7. Країни-члени мають також стежити за тим, щоб їхні призначені оператори забезпечували приймання, обробку, перевезення та доставку відправлень посылкової пошти вагою до 20 кілограмів.
8. Межі ваги, що перевищують 20 кг, застосовуються факультативно для певної посылкової пошти відповідно до умов, передбачених у Регламенті.

Стаття 18

Додаткові послуги

1. Країни-члени забезпечують надання таких додаткових обов'язкових послуг:
 - 1.1 послуга рекомендованих відправлень для вихідних пріоритетних та авіавідправлень письмової кореспонденції;
 - 1.2 послуга рекомендованих відправлень для всіх вхідних рекомендованих відправлень письмової кореспонденції.
2. Країни-члени можуть забезпечувати надання таких додаткових факультативних послуг у межах відносин між призначеними операторами, які прийняли рішення про надання цих послуг:
 - 2.1 послуга відправлень з оголошеною цінністю для відправлень письмової кореспонденції та посилок;
 - 2.2 послуга відправлень з післяплатою для відправлень письмової кореспонденції та посилок;
 - 2.3 послуга відстежуваної доставки для відправлень письмової кореспонденції;
 - 2.4 послуга вручення особисто адресату рекомендованих відправлень письмової кореспонденції або відправлень з оголошеною цінністю;
 - 2.5 послуга доставки відправлень без справляння тарифів і зборів для відправлень письмової кореспонденції та посилок;
 - 2.6 послуга грімідзких посилок;

- 2.7 послуга згрупованих відправлень «Консигнація» для відправлень, згрупованих одним відправником, призначенням за кордон;
- 2.8 послуга повернення товарів, яка означає повернення товарів одержувачем відправнику країни подання за дозволом останнього.
3. Три наступні додаткові послуги мають і обов'язкову, і факультативну частину:
 - 3.1 послуга міжнародної комерційної кореспонденції з відповіддю (МККВ), яка здебільшого є факультативною; проте всі країни-члени або їхні призначені оператори зобов'язані забезпечувати службу повернення відправлень МККВ;
 - 3.2 послуга міжнародних купонів-відповідей; ці купони можуть обмінюватися в будь-якій країні-члені, але їх продаж є факультативним;
 - 3.3 повідомлення про отримання для рекомендованих відправлень письмової кореспонденції, посилок і відправлень з оголошеною цінністю; всі країни-члени або їхні призначені оператори приймають повідомлення про отримання для вхідних відправлень; однак, надання послуги повідомлення про отримання для вихідних відправлень є факультативним.
4. Опис цих послуг і тарифи, що стягуються за них, наводяться в Регламенті.
5. У тих випадках, коли за наведені нижче послуги у внутрішньому режимі потрібна оплата спеціальних тарифів, призначені оператори мають право стягувати ті ж самі тарифи за міжнародні відправлення відповідно до умов, зазначених у Регламенті:
 - 5.1 доставка дрібних пакетів вагою понад 500 г;
 - 5.2 відправлення письмової кореспонденції, подані після граничного строку подання;
 - 5.3 відправлення, подані після закінчення роботи операційних вікон;
 - 5.4 приймання відправлень за місцем проживання відправника;
 - 5.5 відкликання відправлення письмової кореспонденції після закінчення роботи операційних вікон;
 - 5.6 відправлення на вимогу;
 - 5.7 зберігання відправлень письмової кореспонденції вагою понад 500 г. (за винятком відправлень для сліпих) і поштових посилок;
 - 5.8 доставка посилок у відповідь на повідомлення про надходження;
 - 5.9 покриття ризиків, пов'язаних з дією форс-мажорних обставин;
 - 5.10 доставка відправлень письмової кореспонденції після закінчення роботи операційних вікон.

П'ята частина

Заборони та митні питання

Стаття 19

Недопустимі відправлення. Заборони

1. Загальні положення
 - 1.1 Відправлення, що не відповідають умовам, необхідним Конвенцією і Регламентом, не допускаються. Відправлення, що пересилаються для сприяння акту шахрайства або направляються з наміром уникнути повної оплати належних сум, не допускаються.
 - 1.2 Винятки до заборон, зазначених у цій статті, наводяться в Регламенті.
 - 1.3 Усі країни-члени або їхні призначені оператори мають мати змогу доповнювати список заборон, згаданих у цій статті, які можуть бути застосовані одразу ж після їхнього включення до відповідного довідника. **Будь-яка країна-член або її призначений оператор, що бажає розширити або змінити список предметів, які вона забороняє або визнає обмеженими для імпорту (або транзиту), мають інформувати Міжнародне бюро, яке належним чином оновить відповідний довідник.**

2. Заборони для всіх категорій відправлень
 - 2.1 Включення нижчезазначених предметів забороняється в усі категорії відправлень:
 - 2.1.1 наркотики і психотропні речовини, як вони визначені Міжнародним комітетом з контролю над наркотиками (МККН), або інші незаконні речовини, заборонені в країні призначення;
 - 2.1.2 предмети непристойного або аморального характеру;
 - 2.1.3 контрафактні та піратські предмети;
 - 2.1.4 інші предмети, ввезення або обіг яких заборонені в країні призначення;
 - 2.1.5 предмети, які за своїм характером або пакуванням можуть становити небезпеку для поштових працівників або населення, бруднити або псувати інші відправлення, поштове обладнання або власність третьої сторони;
 - 2.1.6 документи, що мають характер поточного та особистого листування, якими обмінюються особи, що не є відправником та одержувачем, або особи, які проживають з ними.
3. Небезпечні вантажі
 - 3.1 Вкладення небезпечних вантажів, як зазначено в Конвенції та Регламенті, забороняється в усі категорії відправлень.
 - 3.2 Вкладення неспоряджених вибухових пристроїв і боєприпасів, у тому числі неспоряджених гранат, снарядів та інших аналогічних предметів, а також муляжів таких пристроїв і предметів заборонене в усі категорії відправлень.
 - 3.3 У винятковому порядку небезпечні вантажі можуть допускатися до пересилання у відносинах між країнами-членами, які заявили про свою готовність приймати такі відправлення або на основі взаємності, або в одному напрямку за умови, що вони відповідають національним і міжнародним правилам і нормам перевезення.
4. Живі тварини
 - 4.1 Живих тварин забороняється пересилати в усіх категоріях відправлень.
 - 4.2 У винятковому порядку допускаються до пересилання у відправленнях письмової кореспонденції, за винятком відправлень з оголошеною цінністю:
 - 4.2.1 бджоли, п'явки та шовковичні черви;
 - 4.2.2 паразити і винищувачі шкідливих комах, що призначаються для дослідження цих комах і обмінюються між офіційно визнаними установами;
 - 4.2.3 мушки сімейства дрозофіл (*Drosophilidae*) для медико-біологічних досліджень для офіційно визнаних установ.
 - 4.3 У винятковому порядку допускаються до пересилання в посилках:
 - 4.3.1 живі тварини, пересилання яких поштою дозволено поштовими правилами і внутрішнім законодавством зацікавлених країн.
5. Вкладення кореспонденції в посилки
 - 5.1 Заборонено вкладати в поштові посилки нижчезазначені предмети:
 - 5.1.1 кореспонденцію (за винятком архівних документів), якою обмінюються між собою інші особи, ніж відправник і адресат або особи, які живуть із ними.
6. Монети, банківські білети та інші дорогоцінні предмети
 - 6.1 Забороняється вкладати монети, банківські квитки, кредитні квитки або будь-які цінності на пред'явника, дорожні чеки, платину, золото або срібло у виробках або в необробленому вигляді, дорогоцінне каміння, ювелірні вироби та інші дорогоцінні предмети:
 - 6.1.1 у відправлення письмової кореспонденції без оголошеної цінності;
 - 6.1.1.1 однак, якщо національне законодавство країн відправлення та призначення це дозволяє, то ці предмети можуть пересилатися в закритому конверті як рекомендовані відправлення;

- 6.1.2 у посилках без оголошеної цінності, за винятком випадків, якщо згідно з національним законодавством країн подання та призначення це дозволяється;
 - 6.1.3 у посилках без оголошеної цінності, що обмінюються між двома країнами, які допускають оголошення цінності;
 - 6.1.3.1 більше того, будь-яка країна-член або призначений оператор має право заборонити вкладення золота в злитках у посилки з оголошеною цінністю або без оголошеної цінності, які надходять або направляються на їхню територію або пересилаються відкритим транзитом через їхню територію; вона може обмежити дійсну вартість цих відправлень.
- 7. Друковані видання та відправлення для сліпих
 - 7.1 Друковані видання та відправлення для сліпих не можуть мати жодних анотацій, містити жодних документів, що мають характер поточного та особистого листування.
 - 7.2 Вони не можуть містити жодних марок, бланків оплати, проштемпельованих чи ні, жодних документів, що становлять грошову цінність, за винятком випадків, коли відправлення містить як вкладення картку, конверт або бандероль із надрукованою адресою відправника депеші або його агента в країні подання або призначення первісного відправлення, повернення якого попередньо оплачене.
- 8. Обробка помилково прийнятих відправлень
 - 8.1 Обробка помилково прийнятих відправлень визначається в Регламенті. Разом з тим, відправлення з вкладенням предметів, перелічених у п. 2.1.1, 2.1.2, 3.1 і 3.2, у жодному разі не підлягають ані доставці за призначенням, ані врученню адресатам, ані поверненню у місце подання. У разі виявлення при транзитному пересиланні предметів, зазначених у п. 2.1.1, з такими слід чинити згідно з внутрішнім законодавством транзитної країни. Якщо зазначені в п. 3.1 і 3.2 предмети виявляються при перевезенні, то відповідний призначений оператор має право вилучати недопустимі предмети з відправлення і знищувати їх. Призначений оператор має право потім здійснити пересилання іншої частини відправлення в місце призначення, передаючи інформацію про знищення недопустимого предмета.

Стаття 20

Митний контроль. Мита та інші збори

- 1. Призначений оператор країни подання та призначений оператор країни призначення відповідно до законодавства цих країн мають право подавати відправлення на митний контроль.
- 2. За відправлення, що підлягають митному контролю, може стягуватися збір за пред'явлення митниці, орієнтовний розмір якого встановлюється в Регламенті. Цей збір стягується тільки за пред'явлення митниці та митне очищення тих відправлень, які оподатковуються митним або іншим подібним митом.
- 3. Призначені оператори, які отримали дозвіл здійснювати митне очищення за дорученням клієнтів, або від імені клієнта, або від імені призначеного оператора країни призначення, можуть стягувати з клієнтів тариф, заснований на фактичних витратах на цю операцію. Згідно з національним законодавством цей тариф може стягуватися за всі задекларовані на митниці відправлення, у тому числі відправлення, звільнені від митних зборів. Клієнти мають бути заздалегідь поінформовані про відповідний тариф.
- 4. Призначеним операторам дозволяється стягувати з відправників або одержувачів відправлень, залежно від випадку, митні збори та всі інші можливі збори.

Шоста частина

Відповідальність

Стаття 21

Рекламації

- 1. Кожний призначений оператор зобов'язаний приймати рекламації щодо посилок і замовлених відправлень або відправлень з оголошеною цінністю, поданих у його власній службі або в службі іншого

призначеного оператора, якщо тільки вони подані клієнтами протягом шести місяців, починаючи з наступного після подання відправлення дня. Рекламації надсилаються та обробляються призначеними операторами відповідно до умов, викладених у Регламенті. Шестимісячний період поширюється на відносини між пред'явниками претензій і призначеними операторами та не містить у собі термін пересилання рекламацій між призначеними операторами.

2. Обробка рекламацій здійснюється безкоштовно. Проте додаткові послуги, пов'язані з проханням про пересилання відповіді по EMS, в принципі оплачуються за кошт подавача рекламації.

Стаття 22

Відповідальність призначених операторів. Відшкодування

1. Загальні положення

1.1 За винятком випадків, передбачених у статті 23, призначені оператори відповідають за:

1.1.1 втрату, розкрадання або пошкодження рекомендованих відправлень, простих посилок (за винятком доставки посилок електронної комерції, характеристики яких, окрім іншого, визначено в Регламенті, що іменуються далі «посилки ECOMPRO») і відправлень з оголошеною цінністю;

1.1.2 повернення рекомендованих відправлень, відправлень з оголошеною цінністю та простих посилок, причину недоставлення яких не було повідомлено.

1.2 Призначені оператори не несуть відповідальності за відправлення, за винятком тих, що згадуються в п. 1.1.1 та 1.1.2, так само як і за посилки ECOMPRO.

1.3 У всіх інших випадках, не передбачених цією Конвенцією, призначені оператори не несуть відповідальності.

1.4 Якщо втрата або повне пошкодження рекомендованого відправлення, простої посилки або відправлення з оголошеною цінністю є результатом форс-мажорних обставин, які не дають приводу до відшкодування, то відправник має право на відшкодування сплачених під час подання відправлення тарифів за винятком страхового збору.

1.5 Суми відшкодування, що виплачуються, не мають перевищувати суми, про які йдеться в Регламенті.

1.6 Під час виплати суми відшкодування непрямі збитки, упущена вигода або моральна шкода до уваги не беруться.

1.7 Усі положення, що стосуються відповідальності призначених операторів, є неухильними, обов'язковими та вичерпними. Призначені оператори ніколи не несуть відповідальність навіть у разі серйозної помилки (значного упущення) понад межі, встановлені в Конвенції та Регламенті.

2. Рекомендовані відправлення

2.1 У разі втрати, повного викрадення або повного пошкодження рекомендованого відправлення відправник має право на відшкодування, встановлене в Регламенті. Якщо відправник вимагає суму, меншу від тієї, що встановлена в Регламенті, то призначені оператори мають право сплатити цю меншу суму і на цій основі отримати відшкодування від інших призначених операторів, яких це може стосуватися.

2.2 У разі часткового розкрадання або часткового пошкодження рекомендованого відправлення відправник має право на відшкодування, що відповідає, у принципі, дійсній вартості заповдіяної шкоди або пошкодження.

3. Прості посилки

3.1 У разі втрати, повного викрадення або повного пошкодження простої посилки відправник має право на відшкодування, встановлене Регламентом. Якщо відправник вимагає суму, меншу від тієї, що встановлена в Регламенті, то призначені оператори мають право виплатити цю меншу суму і на цій підставі отримати відшкодування від інших призначених операторів, яких це може стосуватися.

3.2 У разі часткового розкрадання або часткового пошкодження простої посилки відправник має право на відшкодування, відповідне, в принципі, дійсній вартості заповдіяної шкоди або пошкоджень.

- 3.3 Призначені оператори можуть домовлятися між собою про застосування у двосторонніх відносинах суми за посилку, встановленої в Регламенті, незалежно від її ваги.
4. Відправлення з оголошеною цінністю
- 4.1 У разі втрати, повного викрадення або повного пошкодження відправлення з оголошеною цінністю відправник має право на відшкодування, що відповідає, у принципі, сумі оголошеної цінності в СПЗ.
- 4.2 У разі часткового розкрадання або часткового пошкодження відправлення з оголошеною цінністю відправник має право на відшкодування, яке відповідає, у принципі, дійсній вартості заподіяної шкоди. Однак це відшкодування в жодному разі не може перевищувати суму оголошеної цінності, вираженої в СПЗ.
5. У разі повернення рекомендованого відправлення письмової кореспонденції або відправлення письмової кореспонденції з оголошеною цінністю, причину недоставлення якого не було повідомлено, відправник має право тільки на відшкодування сплачених при поданні відправлення тарифів.
6. У разі повернення посилки, причину недоставлення якої не було повідомлено, відправник має право на відшкодування тарифів, сплачених при поданні посилки в країні подання, та витрат, пов'язаних з поверненням посилки з країни призначення.
7. У випадках, розглянутих у п. 2, 3 і 4, сума відшкодування розраховується за перерахованою в СПЗ преїскурантною ціною предметів або товарів того самого роду в місці та в момент приймання відправлень для пересилання. За відсутності преїскурантних цін відшкодування обчислюється за звичайною ціною предметів або товарів, що розраховується на тих самих засадах.
8. Якщо відшкодування належить за втрату, повне розкрадання або повне пошкодження рекомендованого відправлення, простої посилки або відправлення з оголошеною цінністю, відправник або, залежно від випадку, адресат має право, крім того, на відшкодування сплачених ним під час подання відправлення тарифів і зборів, за винятком рекомендованого або страхового збору. Те саме стосується рекомендованих відправлень, простих посилок або відправлень з оголошеною цінністю, від яких через їхній поганий стан відмовилися одержувачі, якщо це пошкодження пов'язане з призначенням оператором і він зобов'язаний нести відповідальність.
9. У відступ від положень, викладених у п. 2, 3 і 4, адресат має право на відшкодування за розкрадене, пошкоджене або втрачене рекомендоване відправлення, просту посилку або відправлення з оголошеною цінністю, якщо відправник відмовляється від своїх прав письмово на користь адресата. Необхідність у цій відмові випадає у випадках, коли відправник і адресат є однією і тією самою особою.
10. Призначений оператор країни подання має право виплачувати відправникам у своїй країні за рекомендовані відправлення та посилки без оголошеної цінності відшкодування, передбачені його національним законодавством, якщо тільки вони не менші за ті, що зазначені у п. 2.1 та 3.1. Те саме стосується і призначеного оператора країни призначення, коли відшкодування виплачується адресату. Однак суми, встановлені в п. 2.1 і 3.1, застосовуються:
- 10.1 у разі позову, пред'явленого відповідальному призначеному оператору;
- 10.2 якщо відправник відмовляється від своїх прав на користь адресата.
11. Жодні застереження, що стосуються перевищення термінів розгляду рекламаций і виплати відшкодувань призначеним операторам, включно з періодами та умовами, встановленими в Регламенті, не застосовуються, за винятком випадків двосторонньої домовленості.

Стаття 23

Звільнення країн-членів і призначених операторів від відповідальності

1. Призначені оператори перестають нести відповідальність за рекомендовані відправлення, посилки та відправлення з оголошеною цінністю, вручення яких вони здійснили на умовах, встановлених їхніми внутрішніми правилами для відправлень подібної категорії. Відповідальність, проте, зберігається:

- 1.1 якщо розкрадання або пошкодження встановлено або до видачі, або під час вручення відправлення;

- 1.2 якщо національне законодавство це дозволяє, адресат або, в належному випадку, відправник при поверненні відправлення в місце подання робить застереження, приймаючи розкрадене або пошкоджене відправлення;
 - 1.3 якщо національне законодавство це дозволяє і рекомендоване відправлення було доставлено в скриньку для листів, але одержувач заявляє про неотримання відправлення;
 - 1.4 якщо одержувач або в разі повернення в місце подання відправник посилки або відправлення з оголошеною цінністю, незважаючи на правильно видану розписку, без затримки заявляє призначеному операторові, який видав йому відправлення, про виявлення ним ушкодження; він має представити доказ, що розкрадання або ушкодження не відбулося після видачі; термін «без затримки» має тлумачитися згідно з національним законодавством.
2. Країни-члени та призначені оператори не несуть відповідальності:
 - 2.1 у разі дії форс-мажорних обставин за умови дотримання статті 18.5.9;
 - 2.2 коли вони не можуть встановити долю відправлення внаслідок знищення службових документів внаслідок дії форс-мажорних обставин, якщо їхня відповідальність не доведена іншим чином;
 - 2.3 якщо збиток був заподіяний з вини або недбалості відправника або викликаний властивостями вкладення;
 - 2.4 у разі відправлень, що підпадають під заборони, зазначені в статті 19;
 - 2.5 у разі конфіскації в силу національного законодавства країни призначення згідно з повідомленням країни-члена або призначеного оператора цієї країни;
 - 2.6 якщо йдеться про відправлення з оголошеною цінністю, щодо яких було здійснено зловмисне оголошення цінності, що перевищує дійсну вартість вкладення;
 - 2.7 якщо відправник не подав жодної реклаमाції протягом шести місяців від дня, наступного за днем подання відправлення;
 - 2.8 якщо йдеться про посилки військовополонених та інтернованих цивільних осіб;
 - 2.9 якщо в діях відправника вбачаються елементи шахрайства з метою отримання компенсації.
 3. Країни-члени і призначені оператори не несуть жодної відповідальності за митні декларації, в якій би формі вони не були складені, й за рішення, прийняті митними службами при перевірці відправлень, що підлягають митному контролю.

Стаття 24

Відповідальність відправника

1. Відправник відправлення несе відповідальність за тілесні ушкодження, заподіяні поштовим службовцям, і за всі ушкодження, заподіяні іншим поштовим відправленням, а також поштовому обладнанню, що мали місце у зв'язку з відправленням ним предметів, які не дозволені до пересилання або які не відповідають умовам допуску.
2. У разі пошкодження інших поштових відправлень, відправник несе відповідальність за кожне пошкоджене відправлення в тих самих межах, що й призначені оператори.
3. Відповідальність з відправника не знімається, навіть якщо установа подання прийняла таке відправлення.
4. Навпаки, якщо відправник дотримувався умов допуску, він не несе відповідальності, якщо з боку призначених операторів або перевізників під час обробки відправлення мали місце помилки або недбалість після їхнього приймання.

Стаття 25

Виплата відшкодування

1. За умови дотримання права пред'явлення позову призначеному операторові, що несе відповідальність, зобов'язання виплати відшкодування і повернення тарифів і зборів покладається,

залежно від випадку, на призначеного оператора країни подання або призначеного оператора країни призначення.

2. Відправник має право відмовитися від своїх прав на відшкодування на користь адресата. У разі відмови від своїх прав відправник або адресат може дозволити третій особі отримати відшкодування, якщо це дозволяє національне законодавство.

Стаття 26

Можливе стягнення відшкодування з відправника або адресата

1. Якщо після виплати відшкодування рекомендоване відправлення, посылка або відправлення з оголошеною цінністю чи частина вкладення, що раніше вважалися втраченими, знайдені, то відправник або адресат, залежно від конкретного випадку, повідомляється про те, що відправлення може бути йому передано протягом трьох місяців при стягненні з нього суми виплаченого відшкодування. Одночасно в нього запитують, кому має бути вручено відправлення. У разі відмови або відсутності відповіді у встановлений строк такий самий порядок застосовується щодо адресата або, залежно від обставин, щодо відправника, з наданням цій особі права дати відповідь протягом такого самого періоду часу.

2. Якщо відправник і адресат відмовляються одержати відправлення або не дають відповідь протягом періоду часу, передбаченого в п. 1, то воно переходить у власність призначеного оператора або, в належному випадку, призначених операторів, які зазнали збитків.

3. У разі наступного виявлення відправлення з оголошеною цінністю, вартість вкладення якого визнана нижчою за суму виплаченого відшкодування, відправник або одержувач, залежно від випадку, має повернути суму відшкодування за вручення відправлення незалежно від наслідків, що випливають із зловмисного оголошення цінності.

Сьома частина

Оплата

А. Транзитні витрати

Стаття 27

Транзитні витрати

За пересилання закритих депеш і відправлень, що пересилаються відкритим транзитом, якими обмінюються два призначені оператори або дві установи однієї й тієї самої країни-члена за допомогою служб одного або декількох призначених операторів (посередницькі послуги), належить оплачувати транзитні витрати. Вони являють собою винагороду за послуги із сухопутного, морського і повітряного транзиту. Цей принцип також застосовується до засланих відправлень або помилково спрямованих депеш.

В. Кінцеві витрати

Стаття 28

Кінцеві витрати. Загальні положення

1. За винятком передбачених у Регламенті випадків звільнення від оплати, кожний призначений оператор, який одержує від іншого призначеного оператора відправлення письмової кореспонденції, має право стягувати з призначеного оператора, що відправляє, витрати, зроблені у зв'язку з отриманою міжнародною поштою.
2. Для застосування положень про оплату кінцевих витрат своїми призначеними операторами країни і території класифікуються відповідно до списків, складених з цією метою Конгресом у його резолюції С 7/2016, як зазначено нижче:
 - 2.1 країни і території, що входять до кінцевої системи до 2010 р. (група I);
 - 2.2 країни і території, що входять до кінцевої системи з 2010 р. і 2012 р. (група II);
 - 2.3 країни і території, що входять до кінцевої системи з 2016 р. (група III);
 - 2.4 країни і території, що входять до перехідної системи (група IV).
3. Положення цієї Конвенції про оплату кінцевих витрат є перехідними заходами, що ведуть до прийняття наприкінці перехідного періоду системи оплати з урахуванням специфічних для кожної країни елементів.
4. Доступ до внутрішнього режиму. Прямий доступ
 - 4.1 У принципі, кожен призначений оператор країн, що приєдналися до кінцевої системи до 2010 року, надає іншим призначеним операторам усі тарифи, строки та умови, пропоновані в його внутрішньому режимі на умовах, аналогічних тим, які забезпечуються для його національних клієнтів. Призначений оператор країни призначення має оцінити, чи виконав призначений оператор країни подання умови в галузі прямого доступу.
 - 4.2 Призначені оператори країн, що приєдналися до кінцевої системи до 2010 року, надають іншим призначеним операторам країн, що приєдналися до кінцевої системи до 2010 року, тарифи, строки та умови, пропоновані в їхній внутрішній службі, на умовах, аналогічних тим, які пропонуються їхнім національним клієнтам.
 - 4.3 Призначені оператори країн, що приєдналися до кінцевої системи з 2010 року, мають право надавати обмеженому числу призначених операторів умови внутрішнього режиму на взаємній основі протягом дворічного пробного періоду. Після закінчення цього періоду вони мають або припинити, або продовжувати надавати умови внутрішнього режиму всім призначеним операторам. Однак, якщо призначені оператори країн, які приєдналися до кінцевої системи з 2010 року, звертаються до призначених операторів країн, які входили до кінцевої системи до 2010 року, з проханням про застосування до них умов внутрішнього режиму, вони мають надавати всім іншим призначеним операторам тарифи, строки та умови, пропоновані у своїй внутрішній службі, на умовах, аналогічних тим, які пропонуються національним клієнтам.
 - 4.4 На свій розсуд призначені оператори країн перехідної системи можуть не пропонувати іншим призначеним операторам користуватися умовами їхнього внутрішнього режиму. Однак вони можуть за своїм вибором зробити доступними умови внутрішнього режиму для обмеженого числа призначених операторів на взаємній основі протягом дворічного пробного періоду. Після закінчення цього строку вони мають обрати один із варіантів: або припинити надавати доступ до умов свого внутрішнього режиму, або й надалі робити доступними для всіх призначених операторів умови свого внутрішнього режиму.
5. Оплата кінцевих витрат здійснюватиметься залежно від показників якості служби в країні призначення. Внаслідок цього Рада поштової експлуатації буде уповноважена дозволяти виплату винагороди до оплати, зазначеної в статтях **29**, **30** і **31**, щоб стимулювати участь у системі контролю та заохотити призначених операторів, які дотримуються своїх контрольних показників у сфері якості. У разі недостатнього рівня якості Рада поштової експлуатації може також накладати штрафи, однак компенсація, що виплачується призначеним операторам, не може бути нижчою за мінімальну оплату, зазначену в статтях **30** і **31**.

6. Будь-який призначений оператор може повністю або частково відмовитися від оплати, передбаченої в п. 1.

7. Для оплати кінцевих витрат мішки М вагою менше 5 кг прирівнюються до мішків вагою 5 кг. Тарифна ставка кінцевих витрат, яка застосовуватиметься до мішків М, становить:

7.1 на **2022 р.**: **1,016** СПЗ за кілограм;

7.2 на **2023 р.**: **1,044** СПЗ за кілограм;

7.3 на **2024 р.**: **1,073** СПЗ за кілограм;

7.4 на **2025 р.**: **1,103** СПЗ за кілограм.

8. Для рекомендованих відправлень передбачається доплата в розмірі **1,463** СПЗ за відправлення на **2022 р.**, **1,529** СПЗ за відправлення на **2023 р.**, **1,598** СПЗ за відправлення на **2024 р.** і **1,670** СПЗ за відправлення на **2025 р.** Для відправлень з оголошеною цінністю передбачено доплату в розмірі **1,777** СПЗ за відправлення на **2022 р.**, **1,857** СПЗ за відправлення на **2023 р.**, **1,941** СПЗ за відправлення на **2024 р.** і **2,028** СПЗ на **2025 р.** Рада поштової експлуатації має право збільшувати винагороду за ці та інші додаткові послуги у разі, якщо послуги, що надаються, містять додаткові характеристики, що мають бути обумовлені в Регламенті.

9. Для відправлень з послугою відстежуваної доставки передбачається доплата в розмірі 0,400 СПЗ за відправлення відповідно до умов, викладених у Регламенті. Рада поштової експлуатації має право збільшувати винагороду за відправлення з послугою відстежуваної доставки у зв'язку з показниками електронного передавання інформації, як це зазначено в Регламенті.

10. За відсутності домовленості на двосторонній основі за **дрібні пакети**, рекомендовані відправлення, відправлення з оголошеною цінністю та **відправлення з послугою відстежуваної доставки**, які не мають ідентифікатора зі штриховим кодом або мають ідентифікатор зі штриховим кодом, який не відповідає технічному стандарту S10 ВПС, передбачається доплата в розмірі 0,5 СПЗ за відправлення.

11. Рада поштової експлуатації уповноважена доповнювати винагороду та/або встановлювати штрафи у зв'язку з дотриманням призначеними операторами вимог щодо надання електронних попередніх даних про відправлення письмової кореспонденції, що містять товари.

12. Винагорода за повернуті недоставлені відправлення письмової кореспонденції визначається в Регламенті.

13. Для оплати кінцевих витрат відправлення письмової кореспонденції, що подаються відповідно до умов, викладених у Регламенті, називаються «поштою у великій кількості» і оплачуються згідно з положеннями статей **29, 30 і 31**, відповідно.

14. На основі двосторонньої або багатосторонньої угоди будь-який призначений оператор може застосовувати для розрахунків за кінцевими витратами інші системи оплати.

15. На факультативній основі призначені оператори можуть обмінюватися неперіоритетною поштою, надаючи знижку в розмірі 10% від тарифної ставки кінцевих витрат, що застосовується до пріоритетної пошти.

16. Положення, що застосовуються між призначеними операторами країн кінцевої системи, поширюються на будь-якого призначеного оператора перехідної системи, який заявляє про своє бажання приєднатися до кінцевої системи. Рада поштової експлуатації може визначити в Регламенті перехідні заходи. Положення кінцевої системи можуть повністю поширюватися на нових призначених операторів кінцевої системи, які заявляють про своє бажання в повному обсязі застосовувати всі ці положення без перехідних заходів.

Стаття 29

Кінцеві витрати. Тарифи, що самостійно встановлюються, для неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е)

1. Починаючи з тарифів, що діють з 2021 р. і далі, й незважаючи на положення статей 30 і 31, призначені оператори можуть повідомляти Міжнародне бюро до 1 червня року, що передує року, в якому застосовуватимуться самостійно встановлені тарифи, про самостійно встановлюваний тариф за відправлення і самостійно встановлюваний тариф за кілограм, що виражаються у місцевій валюті **або у СПЗ**, які застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакетів (Е) у наступному календарному році. Міжнародне бюро щорічно конвертує самостійно встановлювані тарифи, що доводяться до його відома **в місцевій валюті**, в показники вартості, що виражаються в СПЗ. Для розрахунку тарифів у СПЗ Міжнародне бюро використовує середньомісячний обмінний курс за **п'ятимісячний** період, що закінчується 31 **березня** року, що передує року, в якому застосовуються самостійно встановлювані тарифи. Отримувані тарифи доводяться до відома за допомогою циркуляра Міжнародного бюро не пізніше 1 липня року, що передує року, в якому застосовуються самостійно встановлювані тарифи. Самостійно встановлювані тарифи на неформатні відправлення письмової кореспонденції (Е) і дрібні пакети (Е) підставляються за потреби в будь-яке посилання або розрахунок тарифу, що відносяться до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е) в інших статтях Конвенції або Регламенту. Крім того, кожен призначений оператор надає Міжнародному бюро свої внутрішні тарифи на аналогічні послуги для розрахунку відповідних верхніх граничних ставок.

1.1 З урахуванням положень 1.2 і 1.3 самостійно встановлювані тарифи:

1.1.1 на рівні середньої ваги 0.158 кілограм формату Е не мають перевищувати максимальних тарифів, що використовуються в тій чи іншій країні, які розраховуються відповідно до параграфа 1.2.

1.1.2 ґрунтуються на 70% або іншому застосовуваному згідно з пунктом 8 відсотковому співвідношенні внутрішнього тарифу за одне відправлення для відправлень, аналогічних неформатним відправленням письмової кореспонденції (Е) та дрібним пакетам (Е), що пропонуються призначеними операторами в їхній внутрішній службі та діють з 1 червня року, що передує року, в якому застосовуватимуться тарифи, що встановлюються самостійно;

1.1.3 ґрунтуються на чинних внутрішніх тарифах на одне відправлення внутрішнього режиму призначеного оператора, що має максимальні розміри і параметри, визначені для неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е);

1.1.4 повідомляються всім призначеним операторам;

1.1.5 застосовуються тільки до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е);

1.1.6 застосовуються до всіх потоків неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакетів (Е), за винятком потоків неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакетів (Е) з країн перехідної системи до країн кінцевої системи та між країнами перехідної системи, якщо такі потоки пошти не перевищують 100 тонн на рік.

1.1.7 застосовуються до всіх потоків неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакунків (Е), за винятком потоків неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакунків (Е) між країнами кінцевої системи, починаючи з 2010, 2012 та 2016 років, та із цих країн до країн кінцевої системи, що приєдналися до кінцевої системи до 2010 р., якщо такі потоки пошти не перевищують 25 тонн на рік.

1.2 Самостійно встановлювані тарифи за відправлення і за кілограм для неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е) не можуть перевищувати максимальні тарифи конкретних країн, що встановлюються на основі лінійної регресії 11 ступенів ваги, що відповідають 70% або іншому застосовуваному згідно з пунктом 8 відсотковому співвідношенню від тарифів за одне пріоритетне відправлення еквівалентних послуг внутрішнього режиму, для неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) або дрібних пакетів (Е) вагою 20 г, 35 г, 75 г, 175 г, 250 г, 375 г, 500 г, 750 г, 1000 г, 1500 г і 2000 г, без урахування податків.

1.2.1 Для визначення того, чи перевищують самостійно встановлювані тарифи максимальні тарифи, проводиться перевірка шляхом розрахунку середнього доходу на основі найактуальнішого середньосвітового складу 1 кілограма пошти, в якому відправлення (Е) важить 158 грамів. Якщо самостійно встановлювані тарифи перевищують граничні тарифні ставки для відправлення формату Е, середня вага якого 158 грамів, то застосовуються граничні тарифні ставки за відправлення і за кілограм; цей призначений оператор може ухвалити рішення щодо зниження самостійно встановлюваних тарифів до рівня, що відповідає положенням, зазначеним у пункті 1.2.

- 1.2.2 Якщо у внутрішньому режимі до пакетів застосовуються різні тарифи залежно від їх товщини, то для відправлень вагою до 250 грамів використовується менший внутрішній тариф, а для відправлень вагою понад 250 грамів використовується більш високий внутрішній тариф.
- 1.2.3 У тих випадках, коли в еквівалентній внутрішній послугі застосовуються зональні тарифи, використовується зазначена в Регламенті середня ставка тарифу, а внутрішні тарифи для відокремлених територій виключаються з розрахунку середнього тарифу. Крім того, розрахунок зонального тарифу, що підлягає застосуванню, може ґрунтуватися на фактичній середньозваженій відстані, пройденій вхідними неформатними відправленнями письмової кореспонденції (Е) і дрібними пакетами (Е) (за останній календарний рік).
- 1.2.4 Якщо еквівалентна внутрішня послуга та відповідний тариф включають додаткові характеристики, що не є частиною основної послуги, тобто послуги відстеження, підпису та відправлень з оголошеною цінністю, і ці характеристики поширюються на весь ваговий діапазон, зазначений у пункті 1.2, то від внутрішнього тарифу віднімається менше значення з відповідного додаткового внутрішнього тарифу, додаткового тарифу або пропонованого орієнтовного тарифу, зазначеного в Актах Союзу. Загальне відрахування за всіма додатковими характеристиками не може перевищувати 25% від внутрішнього тарифу.
- 1.3 Якщо максимальні тарифи конкретних країн, розраховані відповідно до положень пункту 1.2, призводять до отримання доходу, розрахованого для відправлення формату Е при вазі 0,158 кілограма, що є нижчим за дохід, розрахований для таких самих відправлень при тій самій вазі на основі тарифів, зазначених нижче, то тарифи, що встановлюються самостійно, не мають бути вищими за нижченаведені тарифи:
- 1.3.1 на 2020 р.: 0,614 СПЗ за відправлення і 1,381 СПЗ за кілограм;
- 1.3.2 на 2021 р.: 0,645 СПЗ за відправлення і 1,450 СПЗ за кілограм;
- 1.3.3 на 2022 р.: 0,677 СПЗ за відправлення і 1,523 СПЗ за кілограм;
- 1.3.4 на 2023 р.: 0,711 СПЗ за відправлення і 1,599 СПЗ за кілограм;
- 1.3.5 на 2024 р.: 0,747 СПЗ за відправлення і 1,679 СПЗ за кілограм;
- 1.3.6 на 2025 р.: 0,784 СПЗ за відправлення і 1,763 СПЗ за кілограм;
- 1.4 Будь-які додаткові умови і процедури щодо самостійно встановлюваних тарифів, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е), викладені в Регламенті. Усі інші положення Регламенту, що стосуються неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е), також застосовуються до самостійно встановлюваних тарифів, якщо вони не суперечать цій статті.
- 1.5 Призначені оператори країн, що входять до перехідної системи кінцевих витрат, можуть застосовувати самостійно встановлювані тарифи на основі вибірки своїх вхідних потоків.
2. На додаток до максимальних тарифів, передбачених у п. 1.2, самостійно встановлені тарифи, що повідомляються, не мають перевищувати максимальні доходи, що визначаються на 2021-2025 рр., а саме:
- 2.1 2021 р.: дохід, що розраховується на основі самостійно встановлюваних тарифів, визначається за найнижчим значенням між максимальними тарифами кожної окремої країни та доходом у 2020 р. від відправлення формату Е вагою 0.158 кілограмів, збільшеним на 15%;
- 2.2 2022 р.: дохід, що розраховується на основі самостійно встановлюваних тарифів, визначається за найнижчим значенням між максимальними тарифами кожної окремої країни та доходом у 2021 р. за відправлення формату Е вагою 0.158 кілограмів, збільшеним на 15%;
- 2.3 2023 р.: дохід, що розраховується на основі самостійно встановлюваних тарифів, визначається за найнижчим значенням між максимальними тарифами кожної окремої країни та доходом у 2022 р. за відправлення формату Е вагою 0.158 кілограмів, збільшеним на 16%;
- 2.4 2024 р.: дохід, що розраховується на основі самостійно встановлюваних тарифів, визначається за найнижчим значенням між максимальними тарифами кожної окремої країни та доходом у 2023 р. за відправлення формату Е вагою 0.158 кілограмів, збільшеним на 16%;
- 2.5 2025 р.: дохід, що розраховується на основі самостійно встановлюваних тарифів, визначається за найнижчим значенням між максимальними тарифами кожної окремої країни і доходом у 2024 р. від відправлення формату Е вагою 0.158 кілограмів, збільшеним на 17%.

3. Що стосується тарифів, які діють у 2021 році та в наступні роки, співвідношення між самостійно встановлюваним тарифом за відправлення та тарифом за кілограмом не має змінюватись більш ніж на 5 відсоткових пунктів у бік збільшення або зменшення порівняно зі співвідношенням попереднього року. Для призначених операторів, які самостійно встановлюють тарифи відповідно до пункту 7 або застосовують такі тарифи на взаємній основі відповідно до пункту 9, співвідношення, чинне у 2020 році, ґрунтується на самостійно визначеному тарифі за відправлення та тарифі за кілограм, що встановлюються з 1 липня 2020 року.
4. Призначені оператори, які вважають за краще не встановлювати самостійно свої тарифи відповідно до цієї статті, повною мірою застосовують положення, що містяться в статтях 30 і 31.
5. Що стосується призначених операторів, які в попередньому календарному році вирішили самостійно встановлювати свої тарифи на неформатні відправлення письмової кореспонденції (E) і дрібні пакети (E) і не повідомляють інші самостійно встановлювані тарифи на наступний рік, то, як і раніше, будуть застосовуватися чинні самостійно встановлювані тарифи, якщо вони відповідають умовам, викладеним у цій статті.
6. Відповідний призначений оператор інформує Міжнародне бюро про будь-яке зменшення внутрішнього тарифу, згаданого в цій статті.
7. Починаючи з 1 липня 2020 р. і незалежно від положень параграфів 1 і 2 призначений оператор країни-члена, яка у 2018 р. отримала загальний річний обсяг вхідних відправлень письмової кореспонденції понад 75 000 тонн (згідно з відповідною офіційною інформацією, що надається Міжнародному бюро, або будь-якою іншою офіційно доступною інформацією, оцінюваною Міжнародним бюро), має право самостійно встановлювати тарифи на неформатні відправлення письмової кореспонденції (E) та дрібні пакети (E), за винятком потоків письмової кореспонденції, зазначених у пунктах 1.1.6 та 1.1.7. Вищезазначений призначений оператор також має право не застосовувати межі підвищення максимальних доходів, встановлені в параграфі 2 для поштових потоків, які спрямовуються, одержуються та обмінюються між його країною і будь-якою іншою країною.
8. Якщо компетентний орган, який здійснює нагляд за діяльністю призначеного оператора, що застосовує варіант, вищезазначений у пункті 7, вирішує, що для покриття всіх витрат на обробку та доставку неформатних відправлень письмової кореспонденції (E) і дрібних пакетів (E) самостійно встановлюваний тариф призначеного оператора в будь-який рік після 2020 року має базуватися на коефіцієнті співвідношення витрат і тарифів, що перевищує 70% оплати всередині країни за одне відправлення, то коефіцієнт співвідношення витрат і тарифів для цього призначеного оператора може перевищувати 70% за умови обмеження, відповідно до якого коефіцієнт співвідношення витрат до тарифів, що застосовується, не має перевищувати більш ніж на один процентний пункт 70%, або коефіцієнт співвідношення витрат до тарифів, що використовується при розрахунку діючих в цей час самостійно встановлюваних тарифів, не має перевищувати 80%, за умови, що цей призначений оператор разом зі своїм повідомленням надає Міжнародному бюро всю відповідну підтверджуючу інформацію відповідно до пункту 1. Якщо будь-який з таких призначених операторів підвищує свій коефіцієнт співвідношення витрат до тарифів на основі такого рішення компетентного органу, він повідомляє про цей коефіцієнт у Міжнародне бюро для опублікування в термін до 1 травня року, що передує року, в якому застосовується цей коефіцієнт. Додаткові роз'яснення, що стосуються витрат і доходів, які будуть використовуватися для розрахунку конкретного коефіцієнта співвідношення витрат і тарифів, мають бути передбачені в Регламенті.
9. Якщо призначений оператор країни-члена застосовує положення пункту 7, то всі інші відповідні призначені оператори (зокрема ті, чий вихідні потоки, що виключаються, згадані в пунктах 1.1.6 та 1.1.7), можуть чинити аналогічно та самостійно встановлювати тарифи на неформатні відправлення письмової кореспонденції (E) та дрібні пакети (E) стосовно вищезазначеного призначеного оператора, не підпадаючи під дію меж максимального збільшення доходів, встановлених у пункті 2. Пункт 8 цієї статті також застосовується до всіх таких відповідних призначених операторів. У тому, що стосується будь-яких таких відповідних призначених операторів, які приймають рішення про застосування самостійно встановлюваних тарифів згідно з цим пунктом 9 (включно з тими, вихідні потоки яких факультативно підпадають під виняток відповідно до пунктів 1.1.6 і 1.1.7), на взаємній основі застосовуються самостійно встановлювані тарифи призначеного оператора, який застосував пункт 7.
10. Будь-який призначений оператор, який посилається на можливість, згадану в пункті 7, виплачує Союзу, в календарному році набуття чинності початковими тарифами, протягом п'яти наступних років (починаючи з календарного року застосування варіанту, зазначеного вище в пункті 7) суму в розмірі 8 мільйонів шв. фр. на рік, загалом 40 мільйонів шв. фр. Після закінчення п'ятирічного періоду жодні додаткові платежі за самостійно встановлювані тарифи відповідно до цього пункту не

здійснюються.

- 10.1** Вищезазначений платіж розподіляється виключно відповідно до наведеної нижче методології: 16 мільйонів шв.фр. виділяються до цільового фонду Союзу на реалізацію проєктів з попереднього електронного інформування та поштової безпеки відповідно до листа-угоди, що укладається між згадуваним призначеним оператором і Союзом; і 24 мільйони шв.фр. виділяються до цільового фонду на фінансування довготривалих зобов'язань Союзу, як додатково визначається Адміністративною радою, відповідно до листа-угоди, що укладається між згадуваним призначеним оператором і Союзом.
- 10.2** Платіж, передбачений у цьому пункті, не застосовується до тих призначених операторів країн-членів, які застосовують самостійно встановлювані тарифи на основі взаємності відповідно до пункту **9** у результаті використання іншим призначеним оператором варіанта самостійно встановлюваних тарифів відповідно до пункту **7**.
- 10.3** Призначений оператор, який здійснює виплату, щорічно інформує Міжнародне бюро про те, як розподілятиметься сума в розмірі 8 млн. шв.фр. на рік, за умови, що всі п'ять щорічних відрахувань розподіляються відповідно до зазначеного вище листа-угоди. Призначеному оператору, який використовує можливість самостійно встановлювати тарифи відповідно до пункту **7**, надається належна звітність про витрати, пов'язані з платою, перерахованою згідно з цим пунктом, згідно з умовами листа-угоди, укладеного між зазначеним призначеним оператором і Союзом.
- 11.** Якщо призначений оператор використовує можливість самостійно встановлювати тарифи відповідно до пункту **7** або якщо призначений оператор на взаємній основі застосовує самостійно встановлюваний тариф відповідно до пункту **9**, то одночасно з введенням самостійно встановлюваних тарифів зазначений призначений оператор має розглянути можливість надання призначеним операторам країн-членів ВПС на недискримінаційній основі, які відправляють, пропорційно скоригованого розміру оплати за обсяг і відстань, наскільки це можливо і припустимо в офіційній внутрішній службі країни, що приймає, для аналогічних послуг за взаємно узгодженою двосторонньою комерційною угодою, в межах правил національного регулюючого органу.

12. Застереження до цієї статті не допускаються.

Стаття 30

Кінцеві витрати. Положення, що застосовуються до поштових потоків між призначеними операторами країн кінцевої системи

1. Оплата за відправлення письмової кореспонденції, включаючи пошту у великій кількості, але виключаючи мішки М і відправлення МККВ, встановлюється виходячи із застосування тарифів за відправлення і за кілограм, що відображають витрати на обробку в країні призначення. Як основа для розрахунку тарифів кінцевих витрат використовуються тарифи, що застосовуються до пріоритетних відправлень внутрішньої служби, які є частиною універсальної послуги.
2. Тарифи кінцевих витрат кінцевої системи розраховуються з урахуванням класифікації відправлень за їх форматом, згідно з положеннями статті 17.5 Конвенції, якщо це застосовується у внутрішній службі.
3. Призначені оператори кінцевої системи обмінюються депешами з поділом за форматом відповідно до умов, що визначаються в Регламенті.
4. Плата за відправлення МККВ здійснюється згідно з відповідними положеннями Регламенту.
5. Тарифи за відправлення та за кілограм розраховуються окремо для відправлень письмової кореспонденції малого (P), великого (G) формату та неформатних відправлень (E) і дрібних пакетів (E). Вони визначаються з розрахунку 70% тарифів за відправлення письмової кореспонденції малого формату (P) вагою 20 г та відправлення письмової кореспонденції великого формату (G) вагою 175 г без урахування ПДВ та інших податків. Для неформатних відправлень письмової кореспонденції (E) та дрібних пакетів (E) їх розраховують на основі форматів P та G при 375 г без урахування ПДВ та інших податків.
6. Рада поштової експлуатації визначає умови, що застосовуються для розрахунку тарифів, а також необхідні експлуатаційні, статистичні та облікові процедури для обміну депешами з поділом за форматом.

7. **Тарифи**, що застосовуються до потоків між країнами в кінцевій системі за цей рік, не мають призводити до збільшення більш ніж на 13% доходів від кінцевих витрат для відправлень письмової кореспонденції у форматах P і G вагою 37,6 г і у форматі E за 375 г порівняно з попереднім роком.

8. Тарифи, що застосовуються до потоків між країнами, які приєдналися до кінцевої системи до 2010 р., для відправлень письмової кореспонденції малого (P) і великого (G) формату не можуть перевищувати:

8.1 на **2022** р.: **0,380** СПЗ за відправлення і **2,966** СПЗ за кілограм;

8.2 на **2023** р.: **0,399** СПЗ за відправлення і **3,114** СПЗ за кілограм;

8.3 на **2024** р.: **0,419** СПЗ за відправлення і **3,270** СПЗ за кілограм;

8.4 на **2025** р.: **0,440** СПЗ за відправлення і **3,434** СПЗ за кілограм.

9. Тарифи, що застосовуються до потоків між країнами, які приєдналися до кінцевої **системи, для** неформатних відправлень письмової кореспонденції (E) і дрібних пакетів (E) не мають бути вищими ніж:

9.1 на **2022** р.: **0,864** СПЗ за відправлення і **1,942** СПЗ за кілограм;

9.2 на **2023** р.: **0,950** СПЗ за відправлення і **2,136** СПЗ за кілограм;

9.3 на **2024** р.: **1,045** СПЗ за відправлення і **2,350** СПЗ за кілограм;

9.4 на **2025** р.: **1,150** СПЗ за відправлення і **2,585** СПЗ за кілограм.

10. Тарифи, що застосовуються до потоків між країнами, які приєдналися до кінцевої **системи, для** відправлень письмової кореспонденції малого (P) і великого (G) формату не мають бути нижчими ніж:

10.1 на **2022** р.: **0,272** СПЗ за відправлення і **2,121** СПЗ за кілограм;

10.2 на **2023** р.: **0,292** СПЗ за відправлення і **2,280** СПЗ за кілограм;

10.3 на **2024** р.: **0,314** СПЗ за відправлення і **2,451** СПЗ за кілограм;

10.4 на **2025** р.: **0,330** СПЗ за відправлення і **2,574** СПЗ за кілограм.

11. Тарифи, що застосовуються до потоків між країнами, які приєдналися до кінцевої **системи, для** неформатних відправлень письмової кореспонденції (E) та дрібних пакетів (E) не мають бути нижчими ніж:

11.1 на 2022 р.: 0,677 СПЗ за відправлення і 1,523 СПЗ за кілограм;

11.2 на 2023 р.: 0,711 СПЗ за відправлення і 1,599 СПЗ за кілограм;

11.3 на 2024 р.: 0,747 СПЗ за відправлення і 1,679 СПЗ за кілограм;

11.4 на 2025 р.: 0,784 СПЗ за відправлення і 1,763 СПЗ за кілограм.

12. Тарифи, що застосовуються до потоків між країнами в кінцевій системі з 2010 і 2012 р. та між цими країнами і країнами в кінцевій системі до 2010 р., для відправлень письмової кореспонденції малого (P) і великого (G) формату, не мають бути вищими ніж:

12.1 на **2022** р.: **0,342** СПЗ за відправлення і **2,672** СПЗ за кілограм;

12.2 на **2023** р.: **0,372** СПЗ за відправлення і **2,905** СПЗ за кілограм;

12.3 на **2024** р.: **0,404** СПЗ за відправлення і **3,158** СПЗ за кілограм;

12.4 на **2025** р.: **0,440** СПЗ за відправлення і **4,434** СПЗ за кілограм.

13. Тарифи, що застосовуються до потоків між країнами, які приєдналися до кінцевої системи з 2016 р., а також між цими країнами та країнами, які приєдналися до кінцевої системи до 2010 р., з 2010 р. і 2012 р., для відправлень письмової кореспонденції малого (P) та великого (G) формату, не мають бути вищими ніж:

13.1 на **2022** р.: **0,313** СПЗ за відправлення і **2,443** СПЗ за кілограм;

13.2 на **2023** р.: **0,351** СПЗ за відправлення і **2,738** СПЗ за кілограм;

13.3 на **2024** р.: **0,393** СПЗ за відправлення і **3,068** СПЗ за кілограм;

13.4 на **2025** р.: **0,440** СПЗ за відправлення і **3,434** СПЗ за кілограм.

14. Для потоків менше ніж 50 тонн на рік між країнами, які приєдналися до кінцевої системи у 2010 р., у 2012 р. та 2016 р., а також між цими країнами та країнами, що входили до кінцевої системи до 2010 року, компоненти за кілограм та за відправлення перетворюються на загальний тариф за кілограм на основі середньосвітового складу одного кілограма пошти, в якому відправлення формату Р та G відповідають 3,97 відправленнями вагою 0,14 кг, та відправлення формату Е відповідають 5,45 відправленням вагою 0,86 кг.

15. Тарифи кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакетів (Е), самостійно встановлені відповідно до статті 29, замінюють тарифи на неформатні відправлення письмової кореспонденції (Е) та дрібні пакети (Е), встановлені у цій статті; отже, положення, зазначені у пунктах 7, 9 та 11, не застосовуються.

16. Оплата за пошту у великій кількості, що спрямовується до країн, які приєдналися до кінцевої системи до 2010 р., встановлюється згідно із застосуванням тарифів за відправлення та за кілограм, що передбачаються в пунктах 5 – 11 або у статті 29, за потреби.

17. Оплата за пошту у великій кількості, що надсилається до країн, які приєдналися до кінцевої системи з 2010 р., 2012 р. і 2016 р., встановлюється згідно із застосуванням тарифів за відправлення та за кілограм, що передбачаються в пунктах 5 і 10 – 13 або у статті 29, за потреби.

18. До цієї статті будь-які застереження не застосовуються.

Стаття 31

Кінцеві витрати. Положення, що застосовуються до поштових потоків, що надсилаються, отримуються та обмінюються між призначеними операторами країн перехідної системи

1. Для призначених операторів країн перехідної системи кінцевих витрат (які згодом приєднуються до кінцевої системи) оплата за відправлення письмової кореспонденції, включно з поштою, яка пересилається у великій кількості, але за виключенням мішків М і відправлень МККВ, встановлюється на основі тарифу за відправлення і тарифу за кілограм.

2. За винятком тарифів кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е), які самостійно встановлені згідно зі статтею 29, положення статті 30.1-3, а також 9 і 10 застосовуються до розрахунків тарифів за відправлення і за кілограм, що застосовуються до відправлень письмової кореспонденції **малого формату (Р), великого формату (G)** і неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е).

3. Тарифи, що застосовуються до потоків до країн перехідної системи, з них і між ними протягом року, не мають призводити до щорічного збільшення більш ніж на 15,5% доходів від кінцевих витрат для відправлення письмової кореспонденції формату Р/G вагою 37,6 грама та більш ніж на 13% доходів від кінцевих витрат для відправлення письмової кореспонденції формату Е вагою 375 грамів, порівняно з попереднім роком.

4. Плата за відправлення МККВ здійснюється відповідно до положень Регламенту.

5. Тарифи, що застосовуються до потоків призначенням до країн перехідної системи, з них та між ними, для відправлень письмової кореспонденції малого (Р) та великого (G) формату **не мають бути вищими за:**

5.1 на 2022 р.: 0,285 СПЗ за відправлення і 2,227 СПЗ за кілограм;

5.2 на 2023 р.: 0,329 СПЗ за відправлення і 2,573 СПЗ за кілограм;

5.3 на 2024 р.: 0,380 СПЗ за відправлення і 2,973 СПЗ за кілограм;

5.4 на 2025 р.: 0,440 СПЗ за відправлення і 3,434 СПЗ за кілограм.

6. Тарифи, що застосовуються до потоків призначенням до країн перехідної системи, з них та між ними, для відправлень письмової кореспонденції малого (Р) та великого (G) формату **не мають бути нижчими ніж:**

6.1 на 2022 р.: 0,272 СПЗ за відправлення і 2,121 СПЗ за кілограм;

6.2 на 2023 р.: 0,292 СПЗ за відправлення і 2,280 СПЗ за кілограм;

6.3 на 2024 р.: 0,314 СПЗ за відправлення і 2,451 СПЗ за кілограм;

6.4 на 2025 р.: 0,330 СПЗ за відправлення і 2,574 СПЗ за кілограм.

7. За винятком тарифів кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакетів (Е), що самостійно встановлені згідно зі статтею 29 та відповідно до положень пункту 2, тарифи, що застосовуються до потоків у країни перехідної системи, з них та між ними, для неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакетів (Е) не мають бути вищими ніж:

7.1 на 2022 р.: 0,864 СПЗ за відправлення і 1,942 СПЗ за кілограм;

7.2 на 2023 р.: 0,950 СПЗ за відправлення і 2,136 СПЗ за кілограм;

7.3 на 2024 р.: 1,045 СПЗ за відправлення і 2,350 СПЗ за кілограм;

7.4 на 2025 р.: 1,150 СПЗ за відправлення і 2,585 СПЗ за кілограм.

8. За винятком тарифів кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакетів (Е), що самостійно встановлені згідно зі статтею 29 та відповідно до положень пункту 2, тарифи, що застосовуються до потоків у країни перехідної системи, з них та між ними для неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) та дрібних пакетів (Е), не мають бути нижчими ніж:

8.1 на 2022 р.: 0,677 СПЗ за відправлення і 1,523 СПЗ за кілограм;

8.2 на 2023 р.: 0,711 СПЗ за відправлення і 1,599 СПЗ за кілограм;

8.3 на 2024 р.: 0,747 СПЗ за відправлення і 1,679 СПЗ за кілограм;

8.4 на 2025 р.: 0,784 СПЗ за відправлення і 1,763 СПЗ за кілограм.

9. За винятком тарифів кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е), які самостійно встановлені згідно зі статтею 29, компоненти за кілограм і за відправлення перетворюються на загальний тариф за кілограм на основі середньосвітового складу 1 кг пошти таким чином:

9.1 на 2022 р.: не менше 6,376 СПЗ за кілограм і не більше 7,822 СПЗ за кілограм;

9.2 на 2023 р.: не менше 6,729 СПЗ за кілограм і не більше 8,681 СПЗ за кілограм;

9.3 на 2024 р.: не менше 7,105 СПЗ за кілограм і не більше 9,641 СПЗ за кілограм;

9.4 на 2025 р.: не менше 7,459 СПЗ за кілограм і не більше 10,718 СПЗ за кілограм;

10. За винятком тарифів кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е), які самостійно встановлені згідно зі статтею 29, тариф за кілограм застосовується в тому разі, якщо ні призначений оператор країни подання, ні призначений оператор країни призначення не звернуться з проханням про застосування механізму перегляду з метою зміни тарифу на основі фактичної кількості відправлень на кілограм, а не на основі всесвітнього середнього значення. Вибірка для застосування механізму перегляду застосовуватиметься згідно з умовами, передбаченими в Регламенті.

11. Для потоків пошти менше ніж 100 тонн з країн перехідної системи і між ними загальний тариф за кілограм у розмірі 6,368 СПЗ застосовується таким чином:

11.1 на 2022 р.: 6,376 СПЗ за кілограм;

11.2 на 2023 р.: 6,729 СПЗ за кілограм;

11.3 на 2024 р.: 7,105 СПЗ за кілограм;

11.4 на 2025 р.: 7,459 СПЗ за кілограм.

12. Для поштових потоків менше 100 тонн на рік з країн кінцевої системи в країни перехідної системи в разі, якщо тарифи кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е), були самостійно встановлені згідно зі статтею 29, компоненти за кілограм і за відправлення перетворюються в загальний тариф за кілограм на основі всесвітнього середнього складу одного кілограма пошти, як зазначається в статті 30.14, за винятком потоків 50 тонн і вище в 29.1.5, якщо країна перехідної системи здійснює вибірку свого вхідного потоку.

13. Для потоків пошти менше 100 тонн до країн перехідної системи і між ними, в яких тарифи кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е), згідно зі статтею 29 встановлені призначеним оператором країни призначення самостійно, і в разі, якщо країна призначення вирішує не робити вибірку вхідної пошти, компоненти за кілограм і за відправлення мають бути перетворені в загальну ставку за кілограм, як зазначено в статті 30.14.

14. За винятком потоків пошти, описаних у пункті 12, тарифи кінцевих витрат, що застосовуються до неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е), які згідно зі статтею 29 встановлені самостійно, замінюють тарифи, що стосуються неформатних відправлень письмової кореспонденції (Е) і дрібних пакетів (Е) у цій статті, отже, положення, встановлені в пунктах 7, 8 і 10, не застосовуються.

15. Перегляд на зниження загального тарифу, зазначеного в п. 10, не може застосовуватися країною кінцевої системи щодо країни перехідної системи, якщо тільки остання не вимагає перегляду в протилежному напрямку.

16. Для потоків пошти, що спрямовуються, одержуються та обмінюються між країнами перехідної системи, вага яких нижча за 100 тонн на рік, призначені оператори можуть на факультативній основі пересилати й одержувати поштові відправлення з поділом за форматом відповідно до умов, викладених у Регламенті. У разі обміну з поділом за форматом застосовуються тарифи, зазначені в пунктах 5, 6, 7 і 8, якщо призначений оператор країни призначення вважає за краще не встановлювати самостійно тарифи відповідно до статті 29.

17. Відшкодування призначеним операторам країн кінцевої системи за пошту, що пересилається у великій кількості, встановлюється відповідно до тарифів за відправлення і за кілограм, передбаченими в статті 29 або 30. За отриману пошту, що пересилається у великій кількості, призначені оператори країн перехідної системи мають право вимагати оплати відповідно до положень, зазначених у пунктах 5, 6, 7 і 8 або у статті 29, коли це застосовується.

18. До цієї статті будь-які застереження не застосовуються.

Стаття 32

Фонд поліпшення якості служби

1. За винятком мішків М, відправлень МККВ і відправлень у великій кількості, кінцеві витрати, оплачувані всіма країнами і територіями країнам, віднесеним до категорії найменш розвинених країн і включеним до групи IV для цілей кінцевих витрат і Фонду поліпшення якості служби, підлягають збільшенню з розрахунку 20% від тарифів, передбачених у статтях 29 або 31, для поповнення Фонду поліпшення якості служби в цих країнах. Жодні платежі подібного роду не здійснюються між країнами, включеними до групи IV.

2. За винятком мішків М, відправлень МККВ і поштових відправлень, що пересилаються у великій кількості, кінцеві витрати, що оплачуються країнами і територіями, включеними до групи I, країнам, віднесеним до групи IV, окрім найменш розвинутих країн, зазначених у пункті 1, підлягають збільшенню на 10% від тарифних ставок, передбачених у статтях 29 або 31, для поповнення Фонду поліпшення якості служби в цих країнах.

3. За винятком мішків М, відправлень МККВ і поштових відправлень, що пересилаються у великій кількості, кінцеві витрати, що оплачуються країнами і територіями, занесеними до групи II, країнами, віднесеними до групи IV, окрім найменш розвинутих країн, зазначених у пункті 1, підлягають збільшенню на 10% від тарифних ставок, передбачених у статтях 29 або 31, для поповнення коштів Фонду поліпшення якості служби в цих країнах.

4. За винятком мішків М, відправлень МККВ і поштових відправлень, що пересилаються у великій кількості, кінцеві витрати, оплачувані країнами і територіями, віднесеними до категорії країн групи III, країнами, віднесеними до категорії країн групи IV, окрім найменш розвинутих країн, зазначених у пункті 1, підлягають збільшенню на 5% від тарифних ставок, передбачених у статтях 29 або 31, для поповнення Фонду поліпшення якості служби в цих країнах.

5. За винятком мішків М, відправлень МККВ і поштових відправлень, що пересилаються у великій кількості, кінцеві витрати, що сплачуються країнами і територіями, віднесеними до категорії країн груп I – III, країнам, віднесеним до категорії країн групи III, підлягають збільшенню на 1%, що перераховується до загального фонду, що управляється відповідно до процедур, встановлених Радою поштової експлуатації, та заснований для підвищення якості послуг у країнах, віднесених до категорій країн груп II – IV.

6. За винятком мішків М, відправлень МККВ і поштових відправлень, що пересилаються у великій кількості, кінцеві витрати, що оплачуються країнами і територіями, віднесеними до категорії країн груп I, II і III, країнами, віднесеними до категорії країн групи III, підлягають збільшенню на 0,5%, що перераховується на спеціальний рахунок, який створюється в межах загального фонду, зазначеного в параграфі 5, спеціально для підвищення якості послуг у країнах групи IV, що класифікуються Організацією Об'єднаних Націй як найменш розвинені країни, і управляється згідно з відповідними процедурами, встановленими Радою поштової експлуатації.

7. За умови застосовних процедур, встановлених Радою поштової експлуатації, будь-яка невикористана сума, перерахована відповідно до положень пунктів 1 – 4, накопичена протягом чотирьох попередніх розрахункових років Фонду поліпшення якості служби (2018 р. є найвіддаленішим розрахунковим роком), перераховується до загального фонду, зазначеного в пункті 5. Для цілей цього параграфа, до загального фонду переводяться тільки кошти, які не були використані на проекти підвищення якості послуг, затверджені Фондом поліпшення якості служби, через два роки після отримання останньої оплати сум внесків на будь-який чотирирічний період, як визначено вище.

8. Сукупна сума кінцевих витрат, що виплачується для поповнення Фонду поліпшення якості служби в країнах групи IV, обмежується мінімумом 20 000 СПЗ на рік для кожної країни, що отримує фінансову допомогу. Додаткові грошові суми, необхідні для досягнення цієї мінімальної суми, будуть виставлятися в рахунках країнам груп I-III, пропорційно обмінюваним обсягам.

9. Не пізніше **грудня 2021 р.** Рада поштової експлуатації затвердить або змінить процедури щодо фінансування проєктів Фонду поліпшення якості служби.

С. Тарифи за поштові посилки

Стаття 33

Сухопутні та морські частки тарифу за поштові посилки

1. За винятком посилок ECOMPRO, за посилки, що обмінюються між двома призначеними операторами, стягуються вхідні сухопутні частки тарифу, розраховані шляхом комбінації основного тарифу за посилку і основного тарифу за кілограм, що встановлені в Регламенті.

1.1 З огляду на вищенаведені основні тарифи, призначені оператори можуть, крім того, отримати право вимагати додаткові тарифи за посилку і за кілограм відповідно до положень, встановлених у Регламенті.

1.2. Частки тарифу, зазначені в п. 1 і 1.1, оплачуються призначеним оператором країни подання, якщо тільки в Регламенті не передбачені винятки з цього принципу.

1.3. Сухопутні частки тарифу за вхідний обмін мають бути єдиними для всієї території кожної країни.

2. За посилки, що обмінюються між двома призначеними операторами або двома установами однієї і тієї самої країни за допомогою наземних служб одного або декількох інших призначених операторів, на користь призначених операторів, служби яких беруть участь у наземному перевезенні, нараховуються сухопутні частки тарифу за транзит, встановлені в Регламенті відповідно до ступеня відстані.

2.1. Що стосується посилок, що пересилаються відкритим транзитом, проміжним призначеним операторам дозволяється стягувати фіксовану частку тарифу за відправлення, встановлену в Регламенті.

2.2. Сухопутні частки тарифу за транзит оплачуються призначеним оператором країни подання, якщо тільки в Регламенті не передбачається відступів від цього принципу.

3. Будь-якому призначеному оператору, служби якого беруть участь у морському перевезенні посилок, дозволено стягувати морські частки тарифу. Ці частки оплачуються призначеним оператором країни подання, якщо тільки в Регламенті не передбачено відступів від цього принципу.

3.1. За кожне морське перевезення, що використовується, морська частка тарифу встановлюється в Регламенті відповідно до застосовуваного ступеня відстані.

3.2 Призначені оператори мають право підвищувати, максимально на 50%, морську частку тарифу, розраховану згідно з п. 3.1. Навпаки, вони можуть знижувати її на свій розсуд.

D. Витрати на авіап перевезення

Стаття 34

Основні тарифи і положення, що належать до витрат на авіап перевезення

1. Основний тариф, який має застосовуватися при розрахунках між призначеними операторами за авіап перевезення, затверджується Радою поштової експлуатації. Він розраховується Міжнародним бюро згідно з формулою, наведеною в Регламенті. Тарифи на авіап перевезення посилок з використанням послуги повернення товарів розраховуються відповідно до положень, що визначаються в Регламенті.
2. Розрахунок витрат на авіап перевезення закритих депеш, пріоритетних відправлень, авіавідправлень, авіапосилок, що прямують відкритим транзитом, засланих відправлень і помилково спрямованих депеш, а також відповідні методи обліку описуються в Регламенті.
3. Витрати на перевезення протягом усього повітряного шляху покриваються:
 - 3.1 за кошт призначеного оператора країни подання, якщо йдеться про закриті депеші, у тому числі, якщо ці депеші проходять транзитом через одного або декількох проміжних призначених операторів;
 - 3.2 за кошт призначеного оператора, який передає відправлення іншому призначеному операторові, якщо йдеться про пріоритетні та авіавідправлення, що пересилаються відкритим транзитом, включно з помилково направленими відправленнями.
4. Ці самі правила застосовуються до відправлень, звільнених від зборів за сухопутний і морський транзит, якщо вони направляються повітряним шляхом.
5. Кожний призначений оператор країни призначення, що забезпечує повітряне перевезення міжнародної пошти всередині своєї країни, має право на відшкодування додаткових витрат, пов'язаних з цим перевезенням, якщо тільки середньозважена відстань пройдених ділянок перевищує 300 км. Рада поштової експлуатації може замінити середньозважену відстань іншим прийнятним критерієм. Якщо відсутня домовленість про безоплатне перевезення, витрати мають бути єдиними для всіх пріоритетних і авіадепеш, що надходять із-за кордону, незалежно від того, досилається ця пошта повітряним шляхом чи ні.
6. Однак, якщо відшкодування за кінцевими витратами, що стягується призначеним оператором країни призначення, ґрунтується конкретно на експлуатаційних витратах, внутрішніх тарифах або тарифах, що самостійно встановлюються, передбачених у статті 29, жодного додаткового відшкодування витрат за внутрішнє повітряне перевезення не здійснюється.
7. Призначений оператор країни призначення виключає при розрахунку середньозваженої відстані вагу всіх депеш, за якими розрахунок відшкодування кінцевих витрат конкретно ґрунтується на експлуатаційних витратах, внутрішніх тарифах або самостійно встановлюваних тарифах, передбачених у статті 29, призначеного оператора країни призначення.

E. Оплата рахунків

Стаття 35

Спеціальні положення, що стосуються оплати рахунків і здійснення платежів за міжнародний поштовий обмін

1. Розрахунки і **платежі** за операції, що здійснюються відповідно до цієї Конвенції (включно з розрахунками і **платежами** за перевезення (пересилання) поштових відправлень, розрахунки і **платежі** за обробку поштових відправлень у країні призначення та розрахунки і **платежі** як компенсація за будь-яку втрату, крадіжку або ушкодження, пов'язані з поштовими відправленнями), мають ґрунтуватися і здійснюватися відповідно до положень Конвенції і інших актів Союзу і не вимагають підготовки будь-яких документів призначеним оператором, за винятком випадків, передбачених в Актах Союзу.
2. **3 метою забезпечення надання універсальної поштової послуги, як зазначено в статті 3, і цілісності міжнародної поштової мережі, призначені оператори здійснюють платежі за операції, що здійснюються відповідно до Конвенції.**

Ф. Встановлення витрат і тарифів

Стаття 36

Право Ради поштової експлуатації встановлювати суму витрат і частки тарифу

1. Рада поштової експлуатації уповноважена встановлювати нижченаведені витрати та частки тарифу, що мають оплачуватися призначеними операторами відповідно до умов, викладених у Регламенті:

- 1.1 транзитні витрати за обробку та перевезення депеш з письмовою кореспонденцією принаймні однією проміжною країною;
- 1.2 основний тариф і витрати на авіап перевезення, що застосовуються до авіапошти;
- 1.3 вхідні сухопутні частки тарифу за обробку вхідних посилок, за винятком посилок ECOMPRO;
- 1.4 транзитні сухопутні частки тарифу за обробку і перевезення посилок проміжною країною;
- 1.5 морські частки тарифу за морське перевезення посилок;
- 1.6 вихідні сухопутні частки тарифу за надання послуги повернення товарів, що направляються посилковою поштою.

2. При можливому перегляді з використанням методики, що гарантує виплату справедливої винагороди призначеним операторам, які забезпечують послуги, мають застосовуватися надійні та показові фінансово-економічні дані. Рішення про внесення можливих змін набуває чинності з дати, встановленої Радою поштової експлуатації.

Восьма частина Факультативні послуги

Стаття 37

EMS і комплексна логістика

1. Країни-члени або призначені оператори можуть домовлятися між собою про надання наступних послуг, які описані в Регламенті:

- 1.1 EMS, яка є терміновою поштовою службою для пересилання документів і вантажів і являє собою найшвидшу з поштових служб, у міру можливості використовуючи фізичні засоби; ця послуга може надаватися на основі багатосторонньої типової угоди EMS або двосторонніх угод;
- 1.2 комплексна служба логістики, яка повністю задовольняє потреби клієнтури в галузі логістики і включає етапи, що передують і слідує за фізичним перевезенням товарів і документів.

Стаття 38

Електронні поштові послуги

1. Країни-члени або призначені оператори можуть домовлятися між собою про надання наступних електронних поштових послуг, які описані в Регламенті:

- 1.1 електронна пошта, що є поштовою електронною послугою, в якій використовується електронна передача призначеними операторами повідомлень та інформації;
- 1.2 рекомендована електронна пошта, що є безпечною електронною послугою, яка надає підтвердження про відправлення та підтвердження про доставку електронного повідомлення, що проходить захищеним каналом зв'язку між аутентифікованими користувачами;
- 1.3 електронний поштовий штампель для сертифікації, що є переконливим підтвердженням передання документів в електронному вигляді та відповідної форми автентичності операції, проведеної в певний час одним або кількома учасниками;

- 1.4 електронна поштова скринька, що дає змогу автентифікованому відправнику надсилати електронні повідомлення, а також здійснювати доставку та зберігання електронних повідомлень та інформації для автентифікованого одержувача.

Дев'ята частина

Прикінцеві положення

Стаття 39

Умови затвердження пропозицій щодо Конвенції та Регламенту

1. Для набрання чинності пропозиції, представлені Конгресу, що відносяться до цієї Конвенції, мають бути схвалені більшістю присутніх і голосуючих країн-членів, що мають право голосу. Принаймні половина країн-членів, представлених на Конгресі, які мають право голосу, мають бути присутніми під час голосування.
2. Для набрання чинності пропозиції, що стосуються Регламенту, мають бути схвалені більшістю членів Ради поштової експлуатації, які мають право голосу.
3. Пропозиції, внесені між двома Конгресами, що стосуються цієї Конвенції та її Заключного протоколу, набувають чинності, якщо вони прийняті:
 - 3.1 двома третинами голосів, причому якщо принаймні половина країн-членів Союзу, що мають право голосу, взяли участь у голосуванні, якщо йдеться про поправки;
 - 3.2 більшістю голосів, якщо йдеться про тлумачення положень.
4. **Будь-яка країна-член, має право в максимальний термін, що становить 90 днів з моменту повідомлення про зміну, прийняту відповідно до положень пункту 3.1, запропонувати застереження щодо цієї зміни, що подається за аналогією та на тих самих умовах затвердження, як це передбачено в пункті 3.1, і відповідних положеннях статті 40.**

Стаття 40

Застереження, представлені під час Конгресу

1. Будь-яке застереження, несумісне з метою і завданням Союзу, не дозволяється.
2. Як правило, будь-яка країна-член, точку зору якої не поділяють інші країни-члени, має докласти всіх можливих зусиль і приєднатися до думки більшості. Застереження слід робити в разі абсолютної потреби та з представленням відповідних мотивів.
3. Застереження до статей чинної Конвенції мають подаватися Конгресу у вигляді пропозиції в письмовій формі однією з робочих мов Міжнародного бюро і згідно з відповідними положеннями Внутрішнього регламенту Конгресів.
4. Для набрання чинності застереження, представлене Конгресу, має бути затверджено більшістю голосів, необхідною для внесення поправок до статті, до якої належить застереження.
5. У принципі, застереження застосовуються на взаємній основі між країною-членом, що робить застереження, та іншими країнами-членами.
6. Застереження до цієї Конвенції будуть включені в її Заключний протокол на підставі пропозицій, затверджених Конгресом.

Стаття 41

Набрання чинності та строк дії Конвенції

1. Ця Конвенція набуде чинності 1 січня **липня** 2022 р. (за винятком усіх положень, викладених у її сьомій частині (Оплата), яка набере чинності 1 січня 2022 р.) та діятиме протягом необмеженого терміну.

На підтвердження чого повноважні представники урядів країн-членів підписали цю Конвенцію в одному примірнику, який буде передано на зберігання Генеральному директору Міжнародного бюро. Копія якої буде передана кожній **країні-члену** Міжнародним бюро Всесвітнього поштового союзу.

Вчинено в **Абіджані 26 серпня 2021 р.**

Заключний протокол Всесвітньої поштової конвенції

Зміст

Стаття

- I. Належність поштових відправлень. Відкликання відправлень з пошти. Зміна або виправлення адреси
- II. Поштові марки
- III. Подання відправлень письмової кореспонденції за кордоном
- IV. Тарифи
- V. Виняток у звільненні від оплати поштових тарифів за відправлення для сліпих
- VI. Основні послуги
- VII. Повідомлення про отримання
- VIII. Заборони (письмова кореспонденція)
- IX. Заборони (поштові посилки)
- X. Предмети, що підлягають обкладенню митом
- XI. Тариф за пред'явлення митниці
- XII. Рекламації
- XIII. Виняткові вхідні сухопутні частки тарифу
- XIV. Основні тарифи і положення, що належать до витрат на авіап перевезення
- XV. Спеціальні тарифи
- XVI. Право Ради поштової експлуатації встановлювати суму витрат і частки тарифу

Заключний протокол Всесвітньої поштової конвенції

Під час підписання Всесвітньої поштової конвенції, укладеної цього числа, повноважні представники урядів країн-членів Всесвітнього поштового союзу домовилися про нижченаведене:

Стаття I

Належність поштових відправлень. Відкликання відправлень з пошти. Зміна або виправлення адреси

1. Положення статті 5.1 і 2 не застосовуються до Антигуа і Барбуда, Королівства Бахрейн, Барбадосу, Белізу, Ботсвани, Бруней Даруссалами, Канади, Гонконгу (Китай), Домініки, Єгипту, Фіджі, Гамбії, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії, заморських територій, залежних від Сполученого Королівства, Гренади, Гайани, Ірландії, Ямайки, Кенії, Кірибаті, Кувейту, Лесото, Малайзії, Малаві, Маврикію, Науру, Нігерії, Нової Зеландії, Уганди, Папуа-Нової Гвінеї, Сент-Крістоферу та Невісу, Сент-Люсії, Сент-Вінсент і Гренадінам, Соломоновим Островам, Самоа, Сейшельським островам, Сьєрра-Леоне, Сінгапуру, Свазіленду, Танзанії (Об'єднан. Респ.), Тринідаду і Тобаго, Тувалу, Вануату і Замбії.
2. Положення статті 5.1 і 2 також не застосовуються до Австрії, Данії та Ісламської Республіки Іран, законодавство яких не дозволяє повернення або зміни адреси відправлень письмової кореспонденції на прохання відправника від того моменту, коли одержувачу було повідомлено про надходження відправлення на його адресу.
3. Стаття 5.1 не застосовується до Австралії, Гани та Зімбабве.
4. Стаття 5.2 не застосовується до Багамських Островів, Бельгії, Іраку, Корейської Народно-Демократичної Республіки та М'янми, законодавство яких не дозволяє відкликання відправлень з пошти або зміну адреси відправлень письмової кореспонденції на прохання відправника.
5. Стаття 5.2 не поширюється на США.
6. Стаття 5.2 застосовується до Австралії в тому разі, якщо вона не суперечить внутрішньому законодавству цієї країни.
7. У відступ від статті 5.2 Сальвадору, Республіці Панама, Філіппінам, Демократичній Республіці Конго та Боліваріанській Республіці Венесуела дозволяється не повертати посилки після того, як адресат попросив провести митний огляд цих посилок, оскільки їхнє митне законодавство цього не дозволяє.

Стаття II

Поштові марки

Як відступ від статті 6.7 Австралія, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Малайзія та Нова Зеландія обробляють відправлення письмової кореспонденції або поштові посилки, на які наклеєні поштові марки, виготовлені з використанням нових матеріалів або технологій, несумісних із їхнім устаткуванням для оброблення пошти, тільки за попереднім узгодженням із відповідним призначеним оператором подання.

Стаття III

Подання відправлень письмової кореспонденції за кордоном

1. США, Австралія, Австрія, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Греція та Нова Зеландія залишають за собою право стягувати, відповідно до вартості виконання роботи, тариф з будь-якого призначеного оператора, який повертає їм згідно зі статтею 12.4 відправлення, що під час подання не були надіслані їхніми службами як поштові відправлення.
2. У відступ від статті 12.4 Канада залишає за собою право стягувати з призначеного оператора країни подання відшкодування, що дає їй змогу мінімально покривати витрати, пов'язані з обробкою таких відправлень.
3. Стаття 12.4 дозволяє призначеному оператору країни призначення вимагати від призначеного оператора країни подання відшкодування за доставку відправлень письмової кореспонденції, поданих за кордоном у великій кількості. Австралія і Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії залишають за собою право обмежувати виплату цієї суми внутрішнім тарифом країни призначення, що застосовується до подібних відправлень.
4. Стаття 12.4 дозволяє призначеному оператору країни призначення вимагати від призначеного оператора країни подання відшкодування за доставку відправлень письмової кореспонденції, поданих за кордоном у великій кількості. Наступні країни-члени залишають за собою право обмежувати виплату цієї суми межами, дозволеними Регламентом для пошти у великій кількості: США, Багами, Барбадос, Бруней Даруссалам, Китайська Народна Республіка, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, заморські території, які залежать від Сполученого Королівства, Гренада, Гайана, Індія, Малайзія, Непал, Нова Зеландія, Нідерланди, Нідерландські Антили та Аруба, Сент-Люсія, Сент-Вінсент і Гренадіни, Сінгапур, Шрі-Ланка, Суринам і Таїланд.
5. Незважаючи на застереження, наведені в § 4, такі країни-члени залишають за собою право застосовувати повністю положення статті 12 Конвенції до пошти, отриманої від країн-членів Союзу: Німеччина, Саудівська Аравія, Аргентина, Австралія, Австрія, Азербайджан, **Бельгія**, Бенін, Бразилія, Буркіна-Фасо, Камерун, Канада, Кіпр, Республіка Кот-д'Івуар, Данія, Єгипет, Франція, Греція, Гвінея, Ісламська Республіка Іран, Ізраїль, Італія, Японія, Йорданія, Ліван, Люксембург, Малі, Марокко, Мавританія, Монако, Норвегія, Пакистан, Португалія, Російська Федерація, Сенегал, Швейцарія, Сирійська Арабська Республіка, Того і Туреччина.
6. Щодо застосування статті 12.4 Німеччина залишає за собою право вимагати від країни, що відправляє, виплачувати компенсацію в сумі, яку вона отримала б від поштової адміністрації країни, в якій проживає відправник.
7. Незважаючи на застереження, зроблені в статті III, Китайська Народна Республіка зберігає за собою право обмежувати виплати за доставку відправлень письмової кореспонденції, поданих за кордоном у великій кількості, межами, дозволеними Конвенцією ВПС і положеннями Регламенту для пошти, що пересилається у великій кількості.
8. Незважаючи на положення статті 12.3, Німеччина, Австрія, **Бельгія**, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Швейцарія та Ліхтенштейн зберігають за собою право вимагати від відправника, а за відсутності такої можливості, від призначеного оператора країни подання сплати внутрішніх тарифів.

Стаття IV

Тарифи

1. У відступ від статті 15 Австралії, Білорусі, Канаді, **Фінляндії** та Новій Зеландії дозволяється стягувати поштові тарифи, що відрізняються від тарифів, передбачених у Регламенті, якщо ці тарифи допускаються законодавством їхніх країн.
2. У відступ від статті 15 Бразилії дозволяється стягувати додатковий збір з адресатів отриманих простих відправлень з товарним вкладенням, які мають бути змінені на відстежувані відправлення у зв'язку з вимогами митниці та безпеки.

Стаття V

Виняток у звільненні від оплати поштових тарифів за відправлення для сліпих.

1. У відступ від статті 16 Індонезія, Сент-Вінсент і Гренадіни та Туреччина, які у своїй внутрішній службі не надають безоплатного пересилання відправлень для сліпих, мають право стягувати збір і тарифи за спеціальні послуги, які, однак, не можуть бути вищими за тарифи, що застосовуються в їхній внутрішній службі.
2. Франція застосовуватиме положення статті 16, що стосуються відправлень для сліпих, з урахуванням своєї внутрішньої регламентації.
3. У відступ від статті 16.3 і відповідно до свого внутрішнього законодавства Бразилія залишає за собою право розглядати як відправлення для сліпих винятково ті відправлення, відправник і одержувач яких є сліпими людьми або організаціями, що обслуговують сліпих людей. За відправлення, що не відповідають цим умовам, стягуватиметься оплата поштових тарифів.
4. У відступ від статті 16 Нова Зеландія приймає для доставки в Новій Зеландії як відправлення для сліпих тільки ті відправлення, що звільняються від оплати поштових зборів у її внутрішній службі.
5. Як відступ від статті 16 Фінляндія, яка не надає звільнення від оплати поштових зборів стосовно відправлень для сліпих у своїй внутрішній службі згідно з визначеннями статті 16, прийнятої Конгресом, має право стягувати внутрішні збори за відправлення для сліпих призначенням в інші країни.
6. У відступ від статті 16 Канада, Данія і Швеція надають звільнення від оплати поштових зборів за відправлення для сліпих тільки в тому обсязі, який передбачається її внутрішнім законодавством.
7. У відступ від статті 16 Ісландія надає звільнення від оплати поштових зборів за відправлення для сліпих тільки в обсягах, передбачених у її внутрішньому законодавстві.
8. У відступ від статті 16 Австралія приймає для доставки в Австралії як відправлення для сліпих тільки ті відправлення, що звільняються від оплати поштових зборів у її внутрішній службі.
9. У відступ від статті 16 Азербайджан, Німеччина, Сполучені Штати Америки, Австралія, Австрія, Канада, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Японія і Швейцарія мають право стягувати тарифи за спеціальні послуги, що застосовуються до відправлень для сліпих у їхній внутрішній службі.

Стаття VI

Основні послуги

1. Незважаючи на положення статті 17 Австралія не схвалює поширення основних послуг на поштові посилки.
2. Положення статті 17.2.4 не застосовуються до Об'єданого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії, національне законодавство якої наказує використання нижчої межі ваги. У законодавстві з охорони здоров'я та безпеки в Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії передбачається обмеження ваги поштових мішків 20 кілограмами.
3. У відступ від ст.17.2.4 Азербайджану, Казахстану, Киргизстану та Узбекистану дозволяється обмежувати 20 кілограмами максимальну вагу вхідних і вихідних мішків «М».
4. У відступ від статті 17 Ісландія приймає відправлення для сліпих тільки в обсязі, передбаченому в її внутрішньому законодавстві.

Стаття VII

Повідомлення про отримання

1. **Бельгії**, Канаді та Швеції дозволяється не застосовувати статтю 18.3.3 стосовно посилок, оскільки вони не надають послугу повідомлення про одержання посилок у своєму внутрішньому режимі.

2. У відступ від статті 18.3.3 Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Данія зберігають за собою право не приймати вхідні повідомлення про отримання, оскільки вони не надають послугу повідомлення про отримання у своїй внутрішній службі.

3. У відступ від статті 18.3.3 Бразилії дозволяється приймати вхідні повідомлення про отримання, тільки якщо їх можна повернути електронним способом.

Стаття VIII

Заборони (письмова кореспонденція)

1. Як виняток Ліван і Корейська Народно-Демократична Республіка не приймають рекомендовані відправлення, що містять монети або грошові купюри, або будь-які цінності на пред'явника, або дорожні чеки, або платину, золото, або оброблене, або необроблене, або необроблене срібло, дорогоцінне каміння, коштовності та інші цінні предмети. Вони не зобов'язані суворо дотримуватися положень Регламенту щодо їхньої відповідальності в разі викрадення або пошкодження замовлених відправлень, а також щодо відправлень, що містять скляні або крихкі предмети.

2. Як виняток Саудівська Аравія, Болівія, Китайська Народна Республіка, окрім спеціального адміністративного району Гонконг, Ірак, Непал, Пакистан, Судан та В'єтнам не допускають рекомендовані відправлення із вкладенням монет, банкнот, кредитних квитків або будь-яких цінностей на пред'явника, дорожніх чеків, платини, золота чи срібла у виробих або в необробленому вигляді, дорогоцінного каміння, ювелірних виробів та інших цінних предметів.

3. М'янма залишає за собою право не приймати відправлення з оголошеною цінністю, що містять цінні предмети, зазначені у статті 19.6, оскільки її внутрішнє законодавство не допускає подібні відправлення.

4. Непал не приймає рекомендовані або з оголошеною цінністю відправлення, що містять банкноти або монети, за винятком спеціально укладеної з цього приводу угоди.

5. Узбекистан не приймає рекомендовані відправлення або відправлення з оголошеною цінністю, що містять монети, банкноти, чеки, поштові марки або іноземну валюту, і знімає з себе будь-яку відповідальність у разі втрати або пошкодження такого роду відправлень.

6. Ісламська Республіка Іран не приймає відправлення, що містять предмети, які суперечать принципам ісламської релігії, і залишає за собою право не приймати відправлення письмової кореспонденції (прості, замовні або з оголошеною цінністю), що містять монети, банкноти, дорожні чеки, платину, золото або срібло, у виробих або в необробленому вигляді, коштовне каміння, ювелірні вироби або інші цінні предмети, та знімає з себе будь-яку відповідальність у разі втрати або пошкодження такого роду відправлень.

7. Філіппіни залишають за собою право не приймати відправлення письмової кореспонденції (прості, рекомендовані або з оголошеною цінністю), що містять монети, грошові купюри або цінні папери на пред'явника, дорожні чеки, платину, золото або срібло, у виробих або в необробленому вигляді, дорогоцінне каміння та інші цінні предмети.

8. Австралія не приймає жодних поштових відправлень, що містять злитки або банківські квитки. Крім того, вона не приймає рекомендовані відправлення призначенням до Австралії, ані відправлення, що пересилаються відкритим транзитом, що містять цінні предмети, такі як коштовності, дорогоцінні метали, дорогоцінне або напівдорогоцінне каміння, цінні папери, монети або інші предмети, які можуть бути продані. Вона знімає з себе будь-яку відповідальність щодо відправлень, що пересилаються поштою з порушенням цього застереження.

9. Китайська Народна Республіка, за винятком спеціального адміністративного району Гонконг, не приймає відправлення з оголошеною цінністю, що містять монети, банкноти, грошові купюри або будь-які цінні папери на пред'явника, дорожні чеки відповідно до своїх внутрішніх правил.

10. Латвія і Монголія залишають за собою право відповідно до їхнього національного законодавства не приймати прості, рекомендовані або з оголошеною цінністю відправлення, що містять монети,

банкноти, цінні папери на пред'явника і дорожні чеки, тому що це суперечить їхньому національному законодавству.

11. Бразилія зберігає за собою право не приймати просту, рекомендовану пошту або пошту з оголошеною цінністю, що містить монети, банкноти, що перебувають в обігу, і будь-які цінності на пред'явника.

12. В'єтнам зберігає за собою право не приймати листи, що містять предмети і товари.

13. Індонезія не приймає рекомендовані відправлення або відправлення з оголошеною цінністю, що містять монети, банкноти, чеки, поштові марки, іноземну валюту або будь-які інші цінні папери на пред'явника, і знімає з себе будь-яку відповідальність у разі втрати або пошкодження такого роду відправлень.

14. Киргизстан залишає за собою право не приймати відправлення письмової кореспонденції (прості, рекомендовані або з оголошеною цінністю та дрібні пакети), що містять монети, грошові купюри або цінні папери на пред'явника, дорожні чеки, платину, золото чи срібло, у виробках або в необробленому вигляді, дорогоцінне каміння, ювелірні вироби та інші цінні предмети. Він знімає з себе будь-яку відповідальність у разі втрати або пошкодження такого роду відправлень.

15. Азербайджан і Казахстан не приймають рекомендовані відправлення або відправлення з оголошеною цінністю, що містять монети, банкноти, грошові купюри або будь-які цінності на пред'явника, чеки, дорогоцінні метали, оброблені або ні, дорогоцінне каміння, коштовності та інші цінні предмети й іноземну валюту, і знімають із себе будь-яку відповідальність у разі втрати або пошкодження такого роду відправлень.

16. Молдова і Російська Федерація не приймають рекомендовані відправлення і відправлення з оголошеною цінністю, що містять банкноти, цінні папери (чеки) на пред'явника або іноземну валюту, які перебувають в обігу, та знімають із себе відповідальність у разі втрати або пошкодження таких відправлень.

17. Без обмеження юридичної сили статті 19.3 Франція залишає за собою право не приймати відправлення, що містять вантажі, якщо ці відправлення не відповідають її національній регламентації або міжнародній регламентації, або технічним інструкціям з пакування при авіаперевезенні.

18. Республіка Куба залишає за собою право не приймати, не обробляти, не пересилати або доставляти відправлення письмової кореспонденції, що містять монети, банкноти, грошові купюри або будь-які цінні папери на пред'явника, чеки, дорогоцінні метали та каміння, коштовності або інші цінні предмети, і всі види документів, товарів або виробів, у разі, коли ці предмети не відповідають її національному законодавству або міжнародним нормативно-правовим актам, або технічним інструкціям та інструкціям з пакування для перевезення повітряним транспортом, і знімає з себе будь-яку відповідальність у разі розкрадання, втрати або пошкодження таких відправлень. Республіка Куба залишає за собою право не приймати відправлення письмової кореспонденції з вкладенням товарів, що підлягають обкладенню митом, які імпортуються в країну і вартість яких не відповідає її національному законодавству.

Стаття IX

Заборони (поштові посилки)

1. М'янма і Замбія мають право не допускати посилки з оголошеною цінністю, що містять цінні предмети, зазначені в статті 19.6.1.3.1, оскільки це суперечить їхньому внутрішньому законодавству.

2. Як виняток, Ліван і Судан не приймають посилки, що містять монети, грошові купюри або будь-які цінності на пред'явника, дорожні чеки, оброблені або необроблені платину, золото або срібло, коштовне каміння та інші цінні предмети, або предмети, що містять рідкі речовини та елементи, що легко перетворюються на рідину, або предмети зі скла, або прирівняні до них предмети, а також крихкі предмети. Вони не зобов'язані виконувати відповідні положення Регламенту.

3. Бразилія має право не приймати посилки з оголошеною цінністю, що містять монети та банкноти, які перебувають в обігу, а також будь-які цінні папери на пред'явника, з огляду на те, що це забороняє її внутрішня регламентація.
4. Гана має право не приймати посилки з оголошеною цінністю, що містять монети та банкноти, які перебувають в обігу, з огляду на те, що це забороняє її внутрішня регламентація.
5. Крім предметів, перерахованих у статті 19, Саудівська Аравія не приймає посилки, які містять монети, банкноти або будь-які цінності на пред'явника, дорожні чеки, платину, золото або срібло у виробках або в необробленому вигляді, дорогоцінне каміння та інші цінні предмети. Вона не приймає також посилки, що містять будь-які медикаменти, якщо тільки при них немає медичного припису, виданого компетентним офіційним органом, речовини, призначені для гасіння вогню, хімічні рідини або предмети, що суперечать принципам ісламської релігії.
6. Крім предметів, перерахованих у статті 19, Оман не приймає посилки, що містять:
 - 6.1 медикаменти будь-якого роду, якщо тільки вони не супроводжуються медичним рецептом, виданим компетентним офіційним органом;
 - 6.2 речовини, призначені для гасіння вогню, і хімічні рідини;
 - 6.3 предмети, що суперечать принципам ісламської релігії.
7. На додаток до предметів, перелічених у статті 19, Ісламська Республіка Іран має право не допускати посилки, що містять предмети, які суперечать принципам ісламської релігії, і залишає за собою право не приймати прості або з оголошеною цінністю посилки, що містять монети, банкноти, дорожні чеки, платину, золото або срібло, у виробках або в необробленому вигляді, коштовне каміння, ювелірні вироби або інші цінні предмети, і знімає із себе будь-яку відповідальність у випадках втрати або ушкодження такого роду відправлень.
8. Філіппіни мають право не приймати посилки, що містять монети, грошові купюри або будь-які цінні папери на пред'явника, дорожні чеки, платину, золото або срібло у виробках або в необробленому вигляді, дорогоцінне каміння чи інші цінні предмети, або предмети, що містять рідкі речовини і які легко перетворюються на рідину, або предмети зі скла, або прирівняні до них предмети, або крихкі предмети.
9. Австралія не приймає жодних поштових відправлень, що містять злитки або банківські квитки.
10. Китайська Народна Республіка не приймає прості посилки, що містять монети, грошові банкноти або будь-які цінні папери на пред'явника, дорожні чеки, платину, золото або срібло у виробках або в необробленому вигляді, дорогоцінне каміння або інші цінні предмети. Крім того, за винятком спеціального адміністративного регіону Гонконгу, також не приймаються посилки з оголошеною цінністю, що містять монети, грошові банкноти або будь-які цінні папери на пред'явника та дорожні чеки.
11. Монголія зберігає за собою право не приймати відповідно до свого національного законодавства посилки, що містять монети, банкноти, цінні папери на пред'явника та дорожні чеки.
12. Латвія не приймає прості посилки та посилки з оголошеною цінністю, що містять монети, банкноти, цінні папери (чеки) на пред'явника або іноземну валюту, і знімає з себе відповідальність у разі втрати або пошкодження таких відправлень.
13. Молдова, Узбекистан, Російська Федерація та Україна не приймають прості посилки та посилки з оголошеною цінністю, що містять банкноти, цінні папери (чеки), які перебувають в обігу, на пред'явника або іноземну валюту, та знімають із себе відповідальність у разі втрати або пошкодження таких відправлень.
14. Азербайджан і Казахстан не приймають прості посилки і посилки з оголошеною цінністю, що містять монети, банкноти, кредитні квитки або будь-які цінності на пред'явника, чеки, дорогоцінні метали, оброблені чи ні, коштовне каміння, коштовні та інші цінні предмети й іноземну валюту, і знімають із себе будь-яку відповідальність у разі втрати або пошкодження такого роду відправлень.
15. Республіка Куба залишає за собою право не приймати, не обробляти, не пересилати або доставляти відправлення поштових посилки, що містять монети, банкноти, грошові купюри або будь-які цінні папери, що підлягають оплаті пред'явникові, чеки, дорогоцінні метали та каміння, коштовності або інші цінні предмети, і всі види документів, товарів або виробів, в разі, коли ці предмети не відповідають

її національному законодавству або міжнародним нормативно-правовим актам, або технічним інструкціям та інструкціям з пакування для перевезення повітряним транспортом, і знімає з себе будь-яку відповідальність у разі розкрадання, втрати або пошкодження таких відправлень. Республіка Куба залишає за собою право не приймати відправлення письмової кореспонденції з вкладенням товарів, що підлягають обкладенню митом, які імпортуються в країну і вартість яких не відповідає її національному законодавству.

Стаття X

Предмети, що підлягають обкладенню митом

1. З посиланням на статтю 19 наступні країни-члени не допускають пересилання відправлень з оголошеною цінністю з вкладенням предметів, що підлягають обкладенню митом: Бангладеш і Сальвадор.

2. З посиланням на статтю 19 такі країни-члени не допускають пересилання простих і рекомендованих листів із вкладенням предметів, що підлягають обкладенню митом: Афганістан, Албанія, Азербайджан, Білорусь, Камбоджа, Чилі, Колумбія, Куба, Сальвадор, Естонія, Казахстан, Латвія, Молдова, Непал, Узбекистан, Перу, Корейська Народно-Демократична Республіка, Російська Федерація, Сан-Марино, Туркменістан, Україна і Боліваріанська Республіка Венесуела.

3. З посиланням на статтю 19 такі країни-члени не допускають пересилання простих листів із вкладенням предметів, що підлягають обкладенню митом: Бенін, Буркіна-Фасо, Республіка Кот-д'Івуар, Джибуті, Малі та Мавританія.

4. Незважаючи на положення п. 1-3, відправлення з вкладенням сироватки, вакцин, а також відправлення з вкладенням дефіцитних медикаментів термінової необхідності допускаються до пересилання в усіх випадках.

Стаття XI

Тариф за пред'явлення митниці

1. Габон залишає за собою право стягувати зі своїх клієнтів тариф за пред'явлення митниці.

2. Як відступ від статті 20.2 **Аргентина**, Австралія, **Австрія**, Бразилія, Канада, Кіпр, **Іспанія**, **Фінляндія**, **Румунія** та Російська Федерація залишають за собою право стягувати зі своїх клієнтів збір за пред'явлення митниці за будь-яке відправлення, що підлягає митному контролю.

3. Як відступ від статті 20.2 Азербайджан, Греція, Пакистан і Туреччина залишають за собою право стягувати зі своїх клієнтів тариф за пред'явлення митниці за всі відправлення, що пред'являються митним органам.

4. Республіка Конго і Замбія залишають за собою право стягувати зі своїх клієнтів тариф за пред'явлення посилок митниці.

Стаття XII

Рекламації

1. Як відступ від статті 21.2 Саудівська Аравія, Кабо-Верде, Єгипет, Габон, заморські території Сполученого Королівства, Греція, Ісламська Республіка Іран, Киргизстан, Монголія, М'янма, Узбекистан, Філіппіни, Корейська Народно-Демократична Республіка, Судан, Сирійська Арабська Республіка, Чад, Туркменістан, Україна та Замбія залишають за собою право стягувати з клієнтів тариф за рекламацію щодо відправлень письмової кореспонденції.

2. Як відступ від статті 21.2 Аргентина, Австрія, Азербайджан, **Білорусь**, **Канада**, **Фінляндія**, Угорщина, Литва, Молдова, Норвегія, **Румунія**, Угорщина, Словаччина та Словаччина залишають за собою право стягувати спеціальний тариф, якщо в результаті вжитих заходів щодо рекламації виявляється, що вона була подана невиправдано.

3. Афганістан, Саудівська Аравія, Кабо-Верде, Республіка Конго, Габон, Єгипет, Ісламська Республіка Іран, Киргизстан, Монголія, М'янма, Узбекистан, Судан, Суринам, Сирійська Арабська

Республіка, Туркменістан, Україна і Замбія залишають за собою право стягувати зі своїх клієнтів тариф за рекламацію за посилки.

4. Як відступ від статті 21.2 США, Бразилія і Республіка Панама залишають за собою право стягувати з клієнтів плату за рекламації щодо відправлень письмової кореспонденції та поштових посилок, поданих у країнах, які стягують таку саму плату згідно з п. 1 – 3 цієї статті.

Стаття XIII

Виняткові вхідні сухопутні частки тарифу

У відступ від статті 33 Афганістан залишає за собою право додатково стягувати виняткову сухопутну частку тарифу за вхідний обмін у розмірі 7,50 СПЗ за посилку.

Стаття XIV

Основні тарифи і положення, що належать до витрат на авіап перевезення

Як відступ від статті 34 Австралія залишає за собою право застосовувати тарифи на авіап перевезення для вихідних посилок, що направляються з використанням послуги повернення товарів, або як зазначено в Регламенті, або будь-яким іншим способом, включаючи двосторонні угоди.

Стаття XV

Спеціальні тарифи

1. США, Бельгія та Норвегія мають право стягувати за авіапосилки вищі сухопутні частки тарифу, ніж за наземні посилки.
2. Лівану дозволяється стягувати за посилки вагою до 1 кг тариф, що застосовується за посилки вагою понад 1, але не більше 3 кг.
3. Республіці Панама дозволяється стягувати 0,20 СПЗ за кілограм за транзитні наземні посилки, що перевозяться повітряним шляхом (S.A.L.).

Стаття XVI

Право Ради поштової експлуатації встановлювати суму витрат і частки тарифу

У відступ від положень статті 36.1.6 Австралія залишає за собою право застосовувати сухопутні частки тарифу для вихідних відправлень за надання послуги повернення товарів, що пересилаються посилковою поштою, або на умовах, викладених у Регламенті, або будь-яким іншим способом, зокрема й двосторонніми угодами.

На посвідчення чого нижчевказані повноважні представники склали цей протокол, який матиме таку саму силу і значення, як якби його положення були включені в текст Конвенції, і підписали його в одному екземплярі, який буде переданий на зберігання Генеральному директору Міжнародного бюро. **Його** копія буде передана кожній **країні-члену** Міжнародним бюро Всесвітнього поштового союзу

Вчинено в **Абіджані 26 серпня 2021 р.**